

על התמותה בקשר בין אהבה לנישואין - השלכות משפטיות ומגדריות

Love and marriage, love and marriage,
Go together like a horse and carriage.

This I tell ya, brother, you can't have one without the other.

Love and marriage, love and marriage,
It's an insult you can't disparage.

It's an insult you can't disparage.

Ask the local gentry and they will say it's elementary.¹

- א. מבוא ¹ ב. כרונוולוגיה של תמורה במוסד הנישואין הישנה כדבר
התפתחותו הלינארית ² ג. ממנה "פרכי" למוסד משפטי-ציבורי ¹
ד. על הקשר בין אהבה לנישואין ¹ 1. נקודות-ציון עיוניות בתפיסות
של אהבה ונישואין (מאפלטון עד לטרובדוריס) ² 2. אהבה ונישואין
במסגרת הנדרשין של מילטון ³ 3. התמורה שהלה בנישואין מתקופת
השכלה עד לשאה התעשי-עשרה ⁴ 4. ה. התפיסה הנוכחית של מוסד
הנישואין ומטרתו ¹ ג. שוויון בנישואין: גזע, מין ונטייה מינית ⁴
ד. אהבה, נישואין חד-מיניים, הומוסקסואליות ותיאוריה קוונטרית ⁴
ה. סיכום

א. מבוא

לאורך ההיסטוריה היו הדעות חלוקות בכל הנוגע להגדרתו של מוסד הנישואין
ובשאלה אילו קבוצות יזכו להיכלל במסגרתו ואילו קבוצות יודרו ממנו. הנישואין היו

* ד"ר למשפטים, מרצה בכיר וחבר מנהל החוקה וקבוצה של בית דסטפ למושפטים של
המכלול האקדמי, המכללה לנהל. חלקים במאמר זה מובסים על הפרק השני בספר
Y. Merin *Equality for Same-Sex Couples: The Legal Recognition of Gay*
להזדהות לזוגיות אלטרנטיבית באוגדת של חלקים אלה.
1 ידוע ופופולרי זה נכתב בשנות התמישים לחפקה הסלואוויקית של גרסה מוזיקלית
למחזה של "Our City" (1938) T. Wilder. אף-על-פי שנהוג לייחס למלות השיר
משמעות אירונית, הרי שרקשדו, כפתיחה למחזה המוחה שיר הלל להומוסקסואליות
מאשרת, נדמה שהשיר נכתב בריגות גמורה. האירוניה והתדהה הונה שז'ורנטיין וייקלר
היה הומוסקסואל.

בניגוד למצב המשפטי במדינת-ישראל, ברוב מדינות המערב החל להתגלף של מצב להסדרת מוסד הנישואין על בסיס של זכות ארוח חילונית עזר במאות השמונה-עשרה והתשע-עשרה, עם שכיחת המונופולין של השיפוט הכנסייתי והתנגדת נישואין אזרחיים.³ מאמר זה מתמקד במדינות מערביות שמשלמו, במידה זו או אחרת, את החלק החליין של מוסד הנישואין ומניחו את רוב מאפייניו הפטרואריכליים, ומשום כך אינו כולל דיון במאפייניו של מוסד הנישואין במדינת-ישראל, שעלתם עמדתה בהרחבה במקום אחר.⁴ לאור שכתב את המאמרו שחלו במוסד הנישואין ואת מידת השקויון שהושגה במסגרתו בין המנינים, נעמוד על מאפייניו הנוכחיים ועל מאבקותו של קבוצת מעצט שהורדו ממנו – ובעיקר הקהילה ההומוסלסית – להיכלל במסגרתו. בהקשר זה נעמוד על יחסי-הגולין והאגלוגיה בין גזענות, הומופוביה וסקסיזם, ונגזיע על המאמ בין מידת השויון בנישואין שמשונו נשים ומיעוטים גזעיים (כאוצות-הכרית והמדינות צפון-אירופה) לבין מידת השויון בנישואין שעשויה להיות מולדת על-ידי זוגות התי-מיניים. הפרק של דבר לירי הנדרת משפטיה מחדשת של מאפייניו המסורתיים של המוסד (ובכללם ילדות וחלוקה או שמת הפיזית בהשפעתם של מאפייניו המודרניים של האהבה ויא אכן זו שמתביא בסופו ביצירת להפירי מגורי, שמנעו נישואין תי-מיניים בעבר, הוא שיוצביל לרפורמה כוון הפרק מבציע על קשר אינהגטי בין התפיסה המודרנית של אהבה והנבנית לבין ערך השויון, ועוסק במחלוקת המתקיימת בקהילה ההומוסלסית וכמו גם במיעוטים של גורמים הווי-קהילתיים) ברוב הדרך האויה להשגת שויון זכויות ולוגות התי-מיניים, פרק זה כותב באופן בקורותי את ההבחה המקובלת כי התמות שבבסיס התיאורית תקוווית מתייבת והנדרת להכללת הומואים ולסביות במוסד הנישואין, ומציע קראיה שונה ומחדשת של התיאורית ככל שהדבר נוגע לנישואי בני-זוג מאותו מין.

ההיסטוריות להכפפת הדין האישי בישראל לדין הדין האזרחי בישראל (מחוקקת רביעית מודרנית, 2001) 69-75, ליינות השלכותיו של פשרת היסטורית זו על מצבד האישי בישראל דא י' כובד אנסי 'שמצד האישי בישראל נשים במלברד (ר' יורצילי ואת עורכות, המשפט 210, מחוקקת הדין הדין על ענייני נישואין ונידושין של הודיים בישראל ותי-היכולת להתקשר בנישואין אזרחיים מותרת פגיעה קשה בזכות לחיי משפחה בכלל וזכויות לנישואין בפרט. לא זו בלבד שהזכות אינה מחולקת באופן שווה על כל תושבי המדינה, אלא שאף קיימת תפילה דרניג נישואין והגורושי בישראל בין נשים בגברים, ויא לעצין ה' מדין 'הזכות לחיי משפחה ולנישואין (אזרחיים) – משפט בגלומי ומקוס' זכויות כלכליות, הכרעות והודעות בישראל (י' שני י' ריבין עורכים, 2004) 668, צעין מאפיינים סוציולוגיים של מוסד הנישואין במדינת-ישראל ויא גם ס' פוגל-ביזיאוי 'משפחות בישראל: בין משפחותיות לפוסט-מודרניות' מין' מגרד פוליטיקה (ר' יורצילי ואת עורכות, 1999) 107.

3 רובנישואין 'חזרות לנישואין' ענני משפט ג (תשל"ג) 433.
 4 רוא מדין, לעיל הערת 2. אם וכאשר יתגמו נישואין אזרחיים במדינת-ישראל יהיה ניתן להתחיל את שיעוני האמור זה גם על מוסד הנישואין הישראלי ולדרוש שויון זכויות למיעוטים מיניים במסגרתו.

ועודם מוסד מוצע לשינויים, המתייחס למגוון גדול של דיאליטי גיאוגרפיות והיסטוריות. תפיסת הנישואין, הסדרתם, המנינים לקיומם ומידת השויון בין בני-חוג במסגרתם – בכל אלה חלו שינויים מהותיים.

מאמר זה כותב את הקשר בין אהבה לנישואין באוצות המערב הוד המתבוננת בכמה בקורות ציון, החל בעת העתיקה וכלה בימינו אנו, וואת מתוך אספקלריה היסטורית-ספרותית-משפטית, המאמר עומד על התמורות שחלו במוסד הנישואין – מתפיסת כמסוד פטריארכלי המיועד בראש ובראשונה להבאת ילדים לעולם ולקידום מטרת כלכלית, ועד לתפיסת הנישואין כמוסד שבני-זוג האוהבים זה את זה נבסוים אלו על-מנת למסד את הקשר בניגתם, כשישקולו ילדות, כסף ועבודה הם, על-פי רוב, שקולים משיניים. שנתנו המרכיז של המאמר הנה שקיים סיבתי בין השניו שחל בתפיסת הנישואין, מוסד המתבוננת בעיקר על המוסד שהאהבה היא הצדקו המרכזית, לבין המתבוננת בהסדרת המעשית של המוסד, תמורות אלה, כך אטען, מחייבות בימינו רפורמת נוספת בני-זוג המשפטי של המוסד, רפורמה שעיקרה תכלולן של קבוצות שהודחו ממנו, כגון נישואי מאותו מין, במסגרתו.

התפיסה המערבית לזרורותיה באשר חשיניים נתפסו כבלתי-מתיישבות עם זה, אהבה נתפסת כאידיאל שניתן זיוקא מתוך למוסד הנישואין. דוגמות לכך מצויות, בין היתר, במערבות הוויסות התי-מיניות של גברים נישואים בכתיב אפלטון, ובחשוקה לאשה תל-משגת בשירת הטרובדורים בצרפת של המאה השתי-עשרה. רק מן המאה השמונה-עשרה והתשע-עשרה ניתן להבחין בתחילתו של התהליך הדרגתי של קישור, לפחות במישור האידיאלי, בין נישואין לאהבה, ורק במחצית השנייה של המאה התשעים התחלה אהבה לשמש צידוק מרכזי, גם אם לא בלעדי, לנישואין. כיום, התפרקות למוסד הנישואין ומשורותו מבוססת בעיקר על תמות קיומה של אהבה הודית בין שני בני-אדם הבאים בכרית זו בתנאים שווים. גם הדין בנישואין תי-מיניים יצא נשכר, לשיטתנו, אם נשמר את העובדה, המשתכחת על-פי רוב מלב, כי במרוצת רובת של ההיסטוריה לא נתפסה הדיקה בין אהבה לנישואין במנותחים סיבתיים, וכי רק בעת האחרונה נעשתה האהבה בסיס מקובל לנישואין ואף הצדקות העיקריות.

תמצברי התדרגתי מהפדרה מוחלבת בין אהבה לנישואין לתפיסת האהבה כנידוק המרכזי של מוסד זה חשפיע, כאמור, מבחינת משפטיות ומעשית כאחד, על הטרומה התודגתית במוסד הנישואין, המתאפיינת במערב משפט נישואין פטריארכלי (תשל"ט על-ידי דין דני) למוסד שבני-חוג נתונים בו משויון זכויות, לפחות חלוקה, מעבר זה רחוק מהשלמה ככל שהדבר נוגע למדינת-ישראל, שהינה אחת המדינות המרקוסיזם הדינות שהדין האישי של אורחיה נשלט בה עדיין, באופן בלעדי, על-ידי הדין הדרתי.²

2 ישראל מתאפיינת בהגבלות שונות המוטלות על הזכות להינשא והנבנית מחולקת הדין הדרתי על ענייני נישואין וגירושין ומתערד חסדי של נישואין אזרחיים. סעיף 2 לחוק שיפוט הדין רבניים (נישואין וגירושין) תשי"ג-1953, קובצי: 'נישואין וגירושין של יתורים ייערכו בישראל על פי דין תורה' באשר לחולת הדין הדרתי על בני-עדות דתיות אחרות בישראל, ויא סימנים 52, 64 ו-54 לדבר המלך במועצה, 1922. לדין בסיבות

ארוסי, נאמנות מינית או הגשמה רומנטית. הכנייה הנוצרית של ימי-הביניים, ובמדת רבה גם זו שלאחר הרפורמציה הפרוטסטנטית, העלתה על גס את האהבה בין הרעה לבצל, אך יארתה בנישואין שותפות נטלת תשוקה הפיטה זו התעלמה בדרך-כלל מקיומה של אהבה מינית בין בני-הזוג. באופן פרוקסי, דווקא בתקופות שניכנו ארויאלציה מפותחת של האהבה, בניו ברונסו והאמריקה ובתקופה הרומנטית, התרחש עוד יותר הפער בין תפיסת הנישואין לבין השאיפות המרעננות שליוותו. קשורות לאהבה מינית, כך, במשך תקופות ארוכות לאורך ההיסטוריה נשמרת הפרדה תרבותית, גם אם לא במשית, בין השניים.⁷

למחר לצידן שתגישות התרבותיות והדתיות למיניות, שתפציצו במישורין על תפיסת הנישואין, היו אף הן מגוונות, הול בסובלנות ולכלולים בקוטב האחד וכלו בריכוז ואיי סובלנות בקוטב האחר. בכל הנוגע למיניות, בניו הנישואין ומתוצה להם, לא ברור כלל שמדובר בתהליך היסטורי עקבי ומתמשך של ליברליזציה הדרגתית. אדרבה, התנהגות שהתה בהשבת כיום בהוגים מסוימים להפקרות מינית הייתה ככל הנראה פונה מקובלת כהוגים מסוימים ביוון העתיקה, ואם במאה השש-עשרה רווחה באירופה גישת של סובלנות מתונה בתחום המיני, הרי שאנו מוצאים עצמות של דיכוי במיוחד של נשים – במאה התשע-עשרה, והזוה למחשבות מיניות במאה העשרים.⁸ גם בתחום השוויון בין גברים ונשים, עשדה, והזוה במאה השמונה-עשרה, שוב דיכוי מיני – במיוחד של נשים – במאה התשע-עשרה, להשלל היתה האשה האינדיבידואלית שווה לבעלה מבחינות רבות יותר מהאשה בת השש-עשרה, למשל. היתה האשה האינדיבידואלית שווה לבעלה מבחינות רבות יותר מהאשה בת המאה התשע-עשרה, ואילו "אשה בשנת 1200, גם אם היתה רווקה או אלמנה לא היתה מצאת סיבה לקצת באשה בשנת 1700 ועוד פחות מכך בהן שתייתה בשנת 1800".⁹ גם התפיסה המוכרת לנו כיום של "המשפחה המסורתית" אינה אלא מושג תלוי-תקופה ששיכו שניינים, חלקם קיצוניים למדי, אין איפוא לשיער שתפיסות המשפחה שלנו לא משיכו להשתנות ולהתפתח בעתיד. כפי שהתמסרויון לורנס סטון (Stone) מטיביר:

"ההיה זו בעצת גמורה להניח שתהיהשתי אינו תפתחות לינארית תהי-משפחית. אין כל סיבה להניח שהתקבל מהאינדיבידואלים הנישי, תלך תוא משפחה מתיפוס הממורכ, מתייחס פנימה, מתוכך בקשר גישי, משותף מינית ומורכז בילדים, אותה משפחה שהתגבשה ברבע השלישי של המאה העשרים, תוא מוסר שריר וקיים יותר מטיפוס המשפחה הרבים אשר קדמו לו. על כך מלמדים הן העובדה שאקור השניני טמן בדיאלקטיקה אין-סופית של רציונות ואינטרסים מהוגשים; הן התייער ההיסטורי המוכר את מסלולה הבלתי-צפוי של אותה התפתחות; הן התברורים המגדלים בהשפעה שנוצרה לה על מעצמות שונים הן

7 ראו: I. Singer *The Nature of Love, Vol. I: Courty and Romantic* (Chicago, 1984), 12, 13, 47-48.
 8 L. Stone *The Family, Sex and Marriage in England 1500-1800* (London, 1977), 545.
 9 E.J. Graf *What is Marriage For?* (Boston, 1999) 217

ב. כרונוולוגיה של תמורות במוסד הנישואין והשנות בדבר התפתחותו הלינארית
 עד למאה העשרים היו הכאת צאצאים לעולם והישול הקשרים בין משפחות, שבנים, מדיניות ושאר קבוצות חברתיות – על-מנת להבטיח ארמית, כסף, כוח או שליטה פוליטית – שתי מטורות העקרויות של מוסד הנישואין; משיכה מינית ותשוקה לא נחשבו למרכיב תרתי. קשרי אהבה והגש התקיימו במקרים רבים מתוך מוסד הנישואין לא פחות מאשר בתוכו.⁹ אם התפוסה הרווחת של נישואין בעולם המערבי המודרני היא של ברית תלונית, בת-קיימא ובלעדיה, הוזכה בהכרה משפטית מטעם המדינה, בין שני בני-אדם שווים האהבה זה את זה, הרי שבתקופה הרומית ובמשך כל ימי-הביניים היו הנישואין מוסר פרטי במידה רבה, שגודעו לו השלכות משפטיות ואשר התאפיין על-ידי רוב כהסדר וכוח בין שתי משפחות. מוצד תרתי ומצב כלכלי היו השקולים המכריעים בבחירת בני-זוג או בת-זוג. גם בקרב חסרי הרכוש התעניים, שתופש הפעולה שלהם היה מן-הסתם גדול יותר, לא התבססה הבחירה אך ורק, ואולי אפילו לא בעיקר, על אהבה; בת-הזוג (ובמקרים מסוימים גם בן-הזוג) נבחרה על-ידי רוב בנות מעלותיה בבחינה "עוד כנבדו", כלומר כשהופה לעבודה, תואיל והפעל והאשה היוו תועת מכלולת לא פחות מחברתיה. כרוול (Boswell) מתאר את עיקריו של מוסד הנישואין במצין כרונולוגיה סכמטית:

"באירופה הטרום-מודרנית היו הנישואין על-ידי רוב הסדר רכוש בראשיתם, אמצעתם היתה בעיקרה גידול ילדים, ואילו סופם היה אהבה. מעטים היו הוגות שאכן נישאו "לאהבה", אבל בין רבים צמחה האהבה עם הלוף הזמן, שבמרוצתו נחלו בצווחת את משק ביתם, תינכו את יוצאי חלציהם ועברו לתרץ את חוויות התיים".⁶

עם זאת, יש להגיש כי הכללות הנוגעות לקשרים בינאישיים הן עניין מסוכן כמובן, גם אם מופנה, זאת ועוד, הנישואין היו הסדר, ובהמשך מוסר, שבסרטו העיקרי לא היה משפטי, ולפיכך קשה לעמוד על פשרם ומטרותם המקוריות בתקופות היסטוריות שמתערר בהן היה מצומצם יחסית – קל וחומר בעת העתיקה. אף-על-פי-כך דומה שניתן להניח בבטיחות יחסי כי אהבה רומנטית לא היתה חלק אינהנסי ממוסד הנישואין. אם קשה לנו כיום לקבל קביעה כזו, הרי זה משום ש"המצאת האהבה" בתקופה הרומנטית ממישכה לתח את אותה היתה גם בימינו-אנו, ואין ספק שהיא הותירה תוחם כל "מחזה על תפיסת הנישואין המודרנית (או לפחות על אידיאל הנישואין המודרני), אם נשוב לבחול ונציג את יסודנו המורכב בקיצור גמרי, ניתן לומר שהנישואין בתקופת יוון ורומי לא היו כרוכים בסיפוק המורכב בקיצור גמרי".

5 ההיסטוריון ג'ון כרוול מגדיר את הנישואין המודרניים לא רק כברית קבועה ובלעדיה, אלא גם כבאחר יאשר יצב ילדים חוקיים אם נבחרו [בני-הזוג] להביא ילדים לעולם".
 J. Boswell *Some-Sex Unions in Premodern Europe* (New York, 1994) 10.
 6 אולם אף-על-פי שהנישואין כוללים לעיתים קרובות גם הולדת ילדים, הרי שבמילוי תישואין שוב אינם תוגא מקדם הבריה לליגיטימיות של אותם ילדים; ודאי שאין זה מודיק להגדיר את הנישואין המודרניים במערב כמחשדהבאת ילדים לעולם הוא עיקר משרתי.
 7 Boswell, *ibid.*, at p. xxi

שהתנהגותם הרבייהם מעידים על יחסם,¹⁷ עדי לסיק שתקופת הנישואין לא תהא המשפחה מעורב באופן מושגי בנישואין, שהיוו מוסד חברתי המאייפיים המשפחה הראשונה של הנישואין מקורם במוח, בתוספת לפרינס את הריציה ולשלים לה פייציים אם הנישואין ובכללות וולריים; אך כאשר לא היה מדובר ברכישי, הותר הקשר באמצעות נטישה או פירוד וחו לא לאורך הלך ניכר של נטישה-הינטיים הכתיבו שיקולים כלכליים, פוליטיים ובלתי-אישיים בעיקרם את הנישואין. כאשר לא היו חילופי רכוש, לא היו הנישואין אלא חלופה פשוטה של בני-הזוג לחיות יחדיו. זהו די בכך שהם רואים עצמם כבעל ואשת ומציגים את עצמם כך לפני הקהילה; לא חיתה כל חובת רישום או צורך בסיקס בעל ואשת ומציגים את אמן, במערב-אירופה, עדי לרפורמציה, לא היה מוסד הנישואין מוסדר באופן רשמי על-ידי הרבון; הנישואין היו עניין פרטי שהפקוח וההסדר היה שיהיה על ידם ובע מורמות הרווח או ממנהג. שני בני-אדם נהשבו נישואים לא מוסים שיקימו סקס זה את אחר, אלא מצטמ העובדה שהיו יחדיו כבעל ואשת; ואשן, הוינו, אנשים יכלו ליצור נישואין אך ורק באמצעות הסכמה הדדית ומגורים בצוותא.¹⁸ בתקופה המאוחרת של ימי-הביניים פחתה הכנייה מעורבת של בת-ידוך וקובץ חוקים בענייני נישואין, במאה השלוש-עשרה כאשר אבות הכנייה פסקו שהנישואין הם סקימוט, תוללה הכנייה הקתולית רפורמה מלאה בתוך הנישואין והפכה אותם למוסד רשמי, בלתי-ניתן לפירוד, תכופה לפקוח מרדוק-לכת של מעורבת בת-ידוך כנסייתיים.¹⁹ מוגז שנקבע כי הנישואין הם קשר שאין לחזור - באמצעות כיתוף הלך לפירוד משפטי וקביעת עליות לביטול - קיבלו הנישואין הגדרה מוגברת יותר, ותגובה מעורבת משפטי וקביעת עליות לביטול - קיבלו הנישואין בראשית המאה השש-עשרה ככך היה חוק הכנייה הרוק הריאשון במעלה אשר חל על

הנישואין במערב; בוועידת טרנט, בשנת 1563, תוספת והוסדר חוק הכנייה והוכרז כי מניעת הרייון ותפסקתו מקצועית את מטרם העיקרית של הנישואין; לזדה והיון ילים.²⁰ הטקס הפומבי והשמי העורך לפני כומר, שנעשה בתמשך דרישה כמעט בכל מערכות המשפט במערב המזרחי לתקופת הנישואין, נעשה חובה רק בשלהי המאה השש-עשרה, ובאנגליה המשיכה הכנייה להלך בתוספת של בריתות נישואין לא-דרישיות עוד

17 Graf, *supra* note 9, at pp. 194-195.
 18 *supra* note 15, at pp. 7, 15, 17, 19-21.
 19 שובאצעותם נוצרה ברית הנישואין השונה מוזן לזמן ומקום לקום, אחד התנאים המוקדמים והתנאים ביותר שאפיינו את מעשה הכללות היה לירת האשה ביד בעלה המרדע, וזה שהתחלה בתמשך בקניית האשה. בין הצורות התקפות האחרות שהתלו ואף היון את מעשה הכללות, הרווחת ביותר הייתה משנה הכללות; אולם היו פנים רבים שהם התחו הנישואין ללא קיומו של סקס רשמי כלשהו. ראו: J.A. Ryan, "History of Marriage" IX *The Catholic Encyclopedia* (Online Edition, 2003) (1910).
 20 *supra* note 9, at pp. 195-196.
 21 *supra* note 9, at pp. 195-196.
 22 *supra* note 9, at pp. 195-196.
 23 *supra* note 9, at pp. 195-196.
 24 *supra* note 9, at pp. 195-196.
 25 *supra* note 9, at pp. 195-196.
 26 *supra* note 9, at pp. 195-196.
 27 *supra* note 9, at pp. 195-196.
 28 *supra* note 9, at pp. 195-196.
 29 *supra* note 9, at pp. 195-196.
 30 *supra* note 9, at pp. 195-196.

הלוצים המופיעים עליה כיום; והן תפוצחה הניאורפית ברחבי תבל, שהינה מוגבלת בתחילת.¹⁰

כפי שהמשפחה הנישואין עצמה ידעו שינויים והגדרות בהי המעשה, כך אנו מוצאים גם שינויים בהשקפות על מלות הנישואין, השתיתם והשיתום לפרט ולחברה. גתה טען שהנישואין הם פסגת ההישגים של החברות האירופיות והתשתית המוצקה להי הפרט.¹¹ הוגו אחרים, כנון בנדטו קרוציה (Croce), ראו בנישואין את "כור הקבר של האהבה הפואטית" ואת מות הרגיש.¹² גם בנוגע להגדרת הנישואין בתורה המודרנית ואף הטרנס-מדרגית אין אחדות דעים.¹³ על-פי ציטוט דברים מתוך נאום שנכתב כיוון העתיקה, "נהיה מה פרישו היות האדם נשוי; להיות לאיש אשר לו בנים שיוכל להציגם בפני משפחתו ושכנוי ובנות להתן לבעלים. שכן יש לנו נשי-שעשעיים להנאנו, פילגשים ליטפול בצורה הנוף הרום-יומויים ונשים שילדו בתוך את ילדינו ויהיו שומרות נאמנות במשך בתנו."¹⁴ אין ספק שהגדרה אינסטרומנטלית כזו דוחקת מדת רב מתפוסותינו כקוראים מעדיי-מודרניים. אולם לא רק מטרם הנישואין תפקידם, אלא עצם משפחותם - אם דלית, חברתית או משפחית - משתנה מחברה לחברה ומתקופה לתקופה. המורות אלו הושפעו, כפי שנראה להלן, מתפיסת פוליטית, תרבותית ודתית.

ג. מנתה "פרטי" למוסד משפטי-ציוני

לאורך ההיסטוריה התקיים מתח מתמיד בין שני פנים שולבים של הנישואין: נישואין כמוסד ציבורי, מוח גיסא, ונישואין כחיות של הפרט, מאידך גיסא. בתקופות שונות הוסט הוגש מהגדרת הנישואין כעניין פרטי להמשגתם כמוסד המוקנה מטיע הכללי, ובחזרה אולם כפי שנראה להלן, ניתן להתקנות אחר מוגמ היסטורית של מעבר הדרגתי מהחום הפרטי אל החום הציבורי, "ממנהג למשפט"¹⁵ ומ"פולחן לחיות"¹⁶ הן על-פי נמשפט הרומי והן על-פי המשפט העברי. התחו הנישואין באמצעות פעולה פרטית. בתקופה הרומית היתה המדינה מוסמכת לפקח רק על הוצאות הנישואין, אך לא על יעדרתם - המשפט ברק רק אם בני-הזוג חיים יחדיו ב"כרונה נישואין" (*affecto maritalis*) כפי

10 Stone, *supra* note 8, at pp. 682-683.
 11 D. De Rougemont *Love in the Western World* (Princeton, M. Beligion trans., revised ed., 1983) 287-288.
 12 B. Croce *Ethica e Politica: Agguiriovi il Contributo alla Critica di Me Stesso* (Bari, 1931).
 13 Boswell, *supra* note 5, at p. 9.
 14 דלוטנט אמולודודוט וגר נאירדה: קרודתה של הטארה כיוון העתיקה ריי גילולה תרגמה, תשס"ז, 122.
 15 M.A. Glendon *The Transformation of Family Law: State, Law, and Family in* (Chicago, 1989) the *United States and Western Europe*.
 16 I. White Jr. *From Sacrament to Contract: Marriage, Religion, and Law in the* (Louisville, Ky., 1997) *Western Tradition*.

המקובלת הראשונה במעלה לתקשורת בברית הנישואין ולקיום קשר הנישואין. ראי שהצדקות קודמות, כגון ענייני כספים וילדות, לא נצלמו מהמערכת הגורמים לנישואין, אבל האהבה – כמטרה ראשונית בנישואין – נעשתה אידאל.

ד. על הקשר בין אהבה לנישואין

1. תקורות-ציון עיוניות בתפיסות של אהבה ונישואין
(מאפלטון עד לטרוברדורים)

במובנים רבים, התפיסה המערבית של אהבה מינית ואהבה רומנטית מקבילת את משמעותה לאור הגותו של אפלטון. הנה, כך אמר אוסקר ויייל כאשר עמד למשפטו הראשון, בשנת 1896:

"אותה אהבה שאינה מעיזה לומר את שמה בנאה הזאת היא זוכה עצומה של גבר מבוגר לגבר צעיר מפני, כזו ששורתה בין דוד להננתו, כזו שאהבה עשה אפלטון לצעם תשורת תורתו הפוליטית וכזו שהניצא לכס בטונטות של מיכלאנג'לו וש'ל שייקספיר – חזבת דחנות עמוקה שהונה סהורה ומושלמת ומבטיבה צדקות אומנות דיוגית, כמו אלה של שייקספיר ומיכלאנג'לו... היא כלילת יופי; היא מעודנת; היא צורתה הנאצלה ביותר של זכות הלב. היא אינטלקטואלית, והיא מתגלה שוב ושוב בין גבר מבוגר לגבר צעיר, כאשר למבוגר אינטלקט, ואילו לצעיר כל השמחה, התקווה החזקה של החיים. את זאת אין העולם מבין. הוא שם אותה ללצ' ולקל' ולפעמים אף מצמיד אים אל עמוד הקלון בגללה."²⁹

אפלטון אינו מבכיר מילים על הקשר בין אהבה ונישואין. למעשה, דומה שאין הוא מניח שקיים קשר כלשהו בין השניים. בפוליטיקה אפלטון מתנגד לנישואין, קורא לביטול ומציע שאותן הנשים החיינה כולן משותפות לכל הגברים האלה, ואף אותם לא תרור בהידות עם אחד; וכן דיון ילידים משותפים, ואב לא ידע את יוצא תלציו, ולא ילד את אביו.³⁰ אולם במסגרת תפיסת הרפורמליקה הקרקטיבית של אפלטון, אין לדאות בהצעה זאת מתקפה על הנישואין כשלעצמם. יתר על כן, אפלטון אינו מטפל בתפיסת האהבה בין בני-אדם כפרטים בפוליטיקה; תפיסה זאת מבוטאת במשחה ובפירורים, והיא נבחרת באופן חד-משמעי מנישואין.

המשחה של אפלטון – הדיאלוגים בין סוקרטס לתלמידיו המבדירים בשבחי האהבה, אשר הועלו על הכתב במאה הרביעית לפני הספירה – הוא ככל הידוע לנו המסח הראשונה שנומרה על קשרי אהבה בין אהבים לאהבים, אהבה תמימית בין גברים, אהבת-השוקה הומוסקסואלית היא והאיראל הממואר כמובנים אלה.³¹ כמשתה אין נשים

29 F. Harris *Oscar Wilde* (New York, 1960) 175–176.

30 אפלטון פוליטיקה (י' ג' ליבס תרגם, 1967, כרך שני) ת' 438–457.

31 יצוין עם זאת כי בהדיוקים דומה שהל שינוי בהשקפתו של אפלטון על פעילות

באמצע המאה השמונה-עשרה,²² חרף קביעתו של לותר, במחצית הראשונה של המאה השש-עשרה, כי הנישואין אינם סקדמנט אלא "דבר ארצי", וכי מדובר במוסד חברתי בלתי-תלוי, הכפוף למדינה, שימורו גם הפרוטסטנטים את הפן הדתי של הנישואין (ובכלל זה חובת נזירות של איש כמורה), ואף הם דגלו בהשקפה שהתולדה היא מטרתו העיקרית של המוסד.²³ בתקופה זאת טבע קלווין את המושג "נישואין" כברית שהעדה כולה נכנסת בה, ופרט לכך אימץ את רוב הרפורמות התיאולוגיות והמשפטיות של לותר.²⁴

הרעיון שהסדרת הנישואין או ההכרעה בסכסוכים הנוגעים לנישואין יכולות או צריכות להתבצע על-ידי הקהילה הפוליטית החילונית לא נשקל ביצירות עד למאה השש-עשרה ולרפורמציה הפרוטסטנטית.²⁵ תחת השפעתה של ההשקפה הלותרנית ושל המהפכה הצרפתית אחריה, הונהגו בהדרגה חזבת נישואין אודותיים ורישום כמעט בכל מדינות אירופה וצפון-אמריקה; כך נהפכו הנישואין באופן רשמי מעניין פורטי למוסד תהנות לפיקוח ממלכתי. עם התפתחות הקפיטליזם החשיתי והעויר, שוב לא נישאו בני-אדם ללא גושפנה רשמית, והמדינה השתלטה על מוסד הנישואין, עד לאמצע המאה השמונה-עשרה כבר תלה המורה בהגדרת הנישואין, באנגליה וביתר מדינות אירופה והם נתפכו מסקדמנט פורטי לחזות חילונית ומורשה בפיקוחה של המדינה,²⁶ אבל רק במאה התשע-עשרה זכו הנישואין בהסדרת מלאה ומקופה בחוק. באמצע המאה התשע-עשרה, במקביל להחליף החילון של סמכות השיפוט בענייני נישואין ושל חוקי הנישואין, יצרו מדינות בכל רחבי העולם מדישם ציבורי ואפשרות של טקס נישואין אודותי. אולם היו מדינות, ביניהן ארצות-הברית, שהמשיכו להקנות הכרת משפטית לנישואין לא-רשמיים, (מכנה זאת עזרנה שרירה וקיימת בכמה ממדינות ארצות-הברית, שם המוסד מכונה "common-law marriage" – מונח המקביל למוסד הדיודעים-בציבור הישראלי.²⁷) באמריקה, באותה תקופה, יכולו שני בני-חוג לערוך את טקס הנישואין בעצמם ולקבל את ההכרה המשפטית לאחר מעשה, וזה ניתן אולי לדאות בכך שימור של הנישואין כמוסד פורטי (חורה להפרכת הנישואין), אלא שההכרה ב"נישואי המשפט המקובל" כמקביל לנישואין הוצטמצמה מאוד, וגם בארצות-הברית געשו הנישואין מוסד ציבורי תהנות לפיקוח ממלכתי.²⁸

נוכל איפוא לומר שלאורך ההיסטוריה הל תהליך של הידוק הפיקוח המשלכות על הנישואין, הם הלכו ונעשו פחות ופחות עניין פורטי, ובכך נהפכו "ממנהג למשפט". במקביל, וכוואפון בלתי-תלוי, התחולל שינוי נוסף: אהבה רומנטית נעשתה התצדקה

22 Glendon, *supra* note 15, at pp. 28–30.

23 Ryan, *supra* note 18; White, *supra* note 16, at pp. 42–73.

24 Ibid., at pp. 74–129, וראוי לציין שאף כי קלווין דווש את שעבור האשה במיזוגיות משימה, גם על-פי אמורה-הולדת של המאה השש-עשרה הוא תהורה, יחד עם זאת, שאהבת המיכה הודיות בין בעל לאשה ון מדיכי שוב בנישואין, גם אם משתמ

העיקרית ויא להצמיד צאצאים. Ibid., at pp. 96–97, 105.

25 Glendon, *supra* note 15, at p. 26.

26 Graf, *supra* note 9, at pp. 202–203.

27 Glendon, *supra* note 15, at pp. 19, 33, 34.

28 Graf, *supra* note 9, at pp. 19, 33, 34.

הנצרות, שלא היתה לזקופה האמלגמונית, הציבה את אלהים כמילואי אהבה, במשך תקופה ארוכה הוגדרה האהבה הדתית כשיאפה להמארת עם האל. בני-הדתיים נשאו נסיגות לשוונ מילד אנליש לאוהב אהבה שהיה שמונה בנצרות לזוס של הזרם לאל,³⁸ אולם לכל אורך מיידי-דתיים שלטה באירופה התפיסה הדתית כי אהבת האל נעלה מכל יתר סוגי האהבה.

המרבובורים בצרפת של המאה התשומ-צשורה היו חושגים (למן אפלטון) שדיכרו על אהבה אידאלית בין בני-אדם, ולא בין אדם לאלהו, ולפיכך שירותם היא נקודת-תמוצא של רוב המתקיים העוסקים באהבה ונישואין. שירת המרבובורים נתנה בטיול ראשון לאידאל חדש, המושג "אוהבת הצודית" (Courtly Love), שורה עתיד לחלוף אל תוך כל המפרות החילוניות שנבגבה באירופה מן המאה התשומ-צשורה ועד למאה התומ-צשורה.³⁹ שירת המרבובורים היא אהבה אידאלית ועל-פי רוב לא-ממומשת, אצילית ומאצילית נעלה מהנישואין ואף אינה עולה איתם בקנה אחד, שכן: "נישואין כרוכים בבירת גופנית גרידא, אבל אהבה – אורס הנעלה – היא המעלה הנשמה אל עבר הבירת העליונה עם האור, דבר-מה שהוא מעל ומעבר לכל אהבה מושגת בחיי העולם הזה."⁴⁰ אם הפילוסוף השווייצרי דני דהרודומון (De Rougemont) מתאר התנגשות מתמדת בעולם המערבי בין תשוקה ואורוורוקסיה, בין אהבה מבחן והנישואין הודת הממוסדת מכאן, הרי שהתשוקה אורוורוקסיה (Singer) טוען שהתפסות של אהבה חתוון בתקופת שוונת, וכי תפסות אלה אינן מהיבנות תמיד התנגשות בין תשוקה לנישואין.⁴¹ דה רודומון, מצידו, ואמר שכמעט "הנישואין הם שנומכו במאה השומ-צשורה מישורה מושא לזכות, מצידו, ואמר שבעבר "הנישואין הם שנומכו במאה השומ-צשורה מישורה מושא לזכות, ואילו התשוקה היצלתה על נס, דווקא משום שהיא אבסורדית, מייסרת את קורבנותיה הודות תוס בעולם ובנופש המפיש גם יחד."⁴² כפי שראו, שתי התשוקות הללו קיצוניות למדי; והחולקת בין החוקרים סונוה, כפי הנראה, בדעותיהם האישיות בנוגע לשאלה אם ניתן וצריך כלל ליישב את הסתירה, ולא בשאלה האוייבשיתית יותר אם אכן כאת הסתירה על פתרונה.

אוהבת הפיסה חרשה ואידאלית של אוהבת הצודית חוסוסקוטאלית שהתגבשה במאה השומ-צשורה, כאשר התנסות באתוס הצודי חדש – מערכת של כללי התנהגות ושל ערכי אברות – התייחסה בחלקה הגדול לאהבה כלתי-מושגת, ואהבת כמסע וכשיאפה, ולפיכך נבדלה ממוסד הנישואין, ון כמושג תרבותי והן כאפשרות ממשית. היותה האהבה הזאת תמיד אסורה, במקרים רבים היתה כרוכה בניאוף, ומקובלה היתה בלי ספק מתוך לנישואין – היא הובילה לקשרים מוזין לנישואין או לפניות היותה זו אהבה שמעצם טיבה אינה מהיבנות עם מוסד הנישואין.⁴³ האהבה החזונית נביאה לעולם התשוקות

38 Singer, *supra* note 7, at pp. 9–10.
 39 *Ibid.*, at p. 19.
 40 De Rougemont, *supra* note 11, at pp. 75–76.
 41 Singer, *supra* note 7, at pp. x–xi.
 42 De Rougemont, *supra* note 11, at pp. 71–72.
 43 Singer, *supra* note 7, at pp. 23, 29.
 44 Singer, *supra* note 7, at pp. 23, 29.
 45 Singer, *supra* note 7, at pp. 23, 29.

בין הנכונתים, ודומה שאפלטון סבור שנישים אינן מסוגלות לזוות אהבת אמת, ולמעשה אף אין הן עשויות לעזור רגש אהבה אמיתי; לתשוקה החוסוסקוטאלית אין מקום בהיררכיה שישארה הוא האהבה האידאלית.³² באתר הדיאלוגים אריסטופנס מתאר את האהבה כערגה אל המתחתית האחרת שממנה תופר האדם: "ישנה שאוהב הנערים או כל אדם אחר יפגיש בעצם מתציתו שלו, אף לפילא יהי שיעור העיווע שידועשו בשל ירידות, השתכיות באהבה, ואם לומר את הדבר בפה מלא: לעולם לא יסכימו להיפדד בשל ירידות, השתכיות בעצם שלפיה "האהבה מקשיקת לזות חתם אוהבתהם";³³ כמאן המוגמות של אוהבת ומתוכיות את פחדוים, בנאום שבח האהבה שהוא עמלה להמתבר עמלה לכל ימי חיהם ולחיות איתם בצוותא"³⁴ [והם] וייתם איש עם דעה כל ימיהם..."³⁵ ברות דומה אומר פאוסניאס: "דומים שהאומבים פחדוים שלפיה "האהבה מקשיקת לזות חתם אוהבתהם";³⁶ כמאן המוגמות של אוהבת ומתוכיות את פחדוים, בנאום שבח האהבה שהוא עמלה להמתבר עמלה לכל ימי חיהם ולחיות איתם בצוותא"³⁷ [והם] וייתם איש עם דעה כל ימיהם..."

החוסוסקוטאלית: הוא מוקיע את החוסוסקוטאליות הנבית בכלתי-שברית ופונה עורף לשברי האהבה החוסוסקוטאלית שבהמשה ובפידוים. לתיאר כללי, ראו: G. Vlastos, "The Individual as Object of Love in Plato's *Platonic Studies*" (Princeton, 1981) W.N. Eskridge Jr. *The Case for Same-Sex Marriage: From Sexual Liberty to Civilized Commitment* (New York, 1996) 221, note 12
 32 J.E. Cantarella *Bisexuality in the Ancient World* (New Haven, 1994) 61–63
 33 כי התתיינות בערכות בענין *Romer v. Romer* חלילה מתלוקת בין החוקרים בשאלה אם החוקרים חתוון אומנם חוקים ברורה של החוסוסקוטאליות נבית, ראו: *Romer v. Romer* Empl. Prac. Dec. 63 (CCH) p. 42, 719 (Colo D. Ct. 1993); J. Finnis "Shameless Acts" in *Scholarship in Constitutional Cases* M. Nussbaum and Colorado Law: The Relevance of Ancient Greek Norms to Modern Sexual Controversies" 80 *Va. L. Rev.* (1994) 1515
 34 R.B. Clark "Platonic Love in a Colorado" ראו אצל: *Platonic Love in a Colorado Courtroom*: Martha Nussbaum, John Finnis, and Plato's Laws in *Evans v. Romer*, 12 *Yale J.L. & Human.* (2000) 1
 35 ראו: *Singer The Nature of Love*, vol. 1, *Plato to Luther* (Chicago, 2nd ed., 1984) 76
 36 אפלטון *המשה* (בר פיינקלברג תרגמה, 2001) שורות 115–192, 199–76
 37 שם, בעי, 103, שורות 181–182
 38 שם, בעי, 100–101, שורות 179–180

32 W.N. Eskridge Jr. "A History of Same-Sex Marriage" 79 *Va. L. Rev.* (1993) 1419, 1442.
 33 *Marriage*" 79 *Va. L. Rev.* (1993) 1419, 1442.
 34 Singer, *supra* note 7, at pp. 8–9.
 35 D.M. Halperin *One Hundred Years of Homosexuality and Other Essays on Greek Love* (New York, 1990) 85–87.

המנוגדת, במסתבר, והיא תולדה של "המינוח המצורני", שהוקבעה את הנישואין המתוליים ודלה בניאוף כמעלה יתרה, ומתוך כך במסורת ערכים שבה הנישואין הם שיגאתי.⁵¹ לכל הפחות בספרות (וגינת) לטעון שהמסורת הייתה ממלאה התחום העיקרי שבו התקיימה האהבה המצורנית מלכתחילה, ונדחק המצורני השתלב בהדרגה במידה מסוימת ברונף הדתי, ומסע הנישואין האבירי התגלגל בתפישת אחר הגביע והקודש. כך או כן, האהבה המצורנית, או התאוקה, לא התיישה עם נישואי הכשר, ובמידה כבשה תמסורת המפרשו כבירה שאינה מבוססת על תשוקה.⁵² ולפיכך באה זו לידי ביטוייה המסורתית בקשרי נישואין. כתגובה נגד הקריעה המבטיחה את תפיסת האהבה המצורנית כמינוח, ולאורך רוב ימי הביניים שלט בכפף הרוינין שלפני אהבת האל היא מעל לכל: "הנישואין היו קודשים, אבל רק באמצעי רבייה, הם לא יכלו לשמש בסיס לאהבה אידאלית, משום כך אומרו פאולוס הקדוש שמוטב לו לאדם להינשא מאשר להישאר באיש הגתהונו, אולם התגונרות טובה מכל. ואילו הוויגומוס הקדוש גורס כי 'אהבה את אשתו בלתי – מנאף'.⁵³ אולם כתגובה נגד לאידאליזציה הדתית המזמירה של הוויגומוס, עברה בהמשך אהבה האל תהליך של אנטרופוצנטריזציה,⁵⁴ החל בגרסה והמשך בתפישתיה של מוברים מסוגו של פיצ'ינו, ובהדרגה התחזקה תפיסה של אהבה המוכירה את תפישתו אפלטון השטורבווריים.

2. אהבה ונישואין במסכתות המרוינין של מילטון

באנגליה של המאה השש-עשרה עדיין היו הנישואין בראש ובראשונה חוזה בין שני משפחות, סוג תליפין במסכתות המרוינין; את השיוון עשו הורים, קודמי משפחה ופטרונגים בעלי השפעה, והוא התבסס בעיקר על שיקולים כלכליים, חברתיים או פוליטיים. לבני-חוג המייצגים לא הייתה כוח המרעה של פמה בעיניו, ואיש לא חשב שצריכה לשירות בניניהם חובה מיוחדת מלבד חליפה.⁵⁵ בסוף המאה השש-עשרה וראשית המאה השבע-עשרה, כאשר גבר כוח שליטה של המדינה והיה הפורטסטנטיות התבססה באנגליה על פחות בהשכרות של קשרים שבטיים-פאודליים; תנאונות לשוללה או לפסודון התחלפה באמונות למדינה או לעדה הדתית. כך קרה גם בשאר אירופה. משק-דבית גיעשה מרכז וסמל למערכת ההכרזה כולה, והמשפחה החלה מתאפיינת בצורת סביל בעל-דלה. יחסי הכוחות בתוך המשפחה הלכו ונעשו אוטוריטריים ופטרוארכליים, בעידוד הנמלך של הנכסיה והמדינה כאחת. המדינה הגישה את שערותיה של האשה לראש המשפחה כעורבת השרבה לחוק וסדר בקהילה המדינית המאורגנת.⁵⁶ שערור האשה לבעלה בלש פחות קשה המעמד הגבוה בהכרח השטורבווריות, שכן על-פי רוב היוו הבעל, האשה

51 De Rougemont, *supra* note 11, at p. 275.
 52 *Ibid.*, at pp. 276-277.
 53 Singer, *supra* note 32, at p. 365.
 54 *Ibid.*, *ibid*.
 55 L. Stone & J. C. Flawler Stone, *supra* note 8, at p. 271.
 56 *Open Elite? England 1540-1880* (New York, 1984) 12.
 57 L. Stone, *supra* note 8, at pp. 202, 653-654.
 58

בשבתות אמונים שלא היה לה דבר והצ'י דבר עם מוסר הנישואין המשפטי, ולישומה זאת היה לה קשר ברור למערכת היחסים הפיאודלית ולעולם שבו לא היה לרוב האבירים הגלויים סיכוי של פמה לנישוא. תפיסה זאת מוכחשת לשיא אבסורדי במקצוע) במסגרת של המוכר הצרפתי בן המאה השש-עשרה, אנדריאס קפלאנוס (Cappelanus), המאמר את האהבה המצורנית כחלופה לנישואין: "לחזוי יודע שאין אהבה עשירה לפעול את פועלה בין שניים הנישואים זה לזה, שכן האהבה מעניקים זה לזה הכל מוצנעם החופשי, ללא כפייה וכוות, אבל הנישואים, חובה עליהם להינבע זה לרצונם של זה ולא למנוע זה מזה דבר מעצמם."⁴⁵ קפלאנוס קובע שאהבה אינה יכולה להקיים במסגרת הנישואין; בקצוע הדברים מודחק מוסר-ההשכל העגום של אהבת טרנססן ואחילד הימני בנישואים, שבה הקונפליקט בין אהבה לנישואין מניע לשיאן הדומש כאשר טרנססן מאימה באיחול, והתפתח לאהבה לא-מושגת, והוא מסרב לשכב עם רעייתו הדווקה.⁴⁶

והנה, גם במקרה הדדי של אבילד ואלואין, שחיו במאה השש-עשרה, סירבה אלואין תחילה להצעת הנישואין של אבילד, וכדבריה רמה על התחום הפעורה בין אהבה לנישואין. בסופו של דבר אכן נישאו השניים, אלא שהנישואין חתומים בכי רע: ודה של אלואין ראה לסרס את אבילד, ואילו אלואין געשנה נוריה.⁴⁷ אלואין ראתה בנישואין מבישול לאהבה, וכאוח ממכתביה היא מצהירה כי העדיפה את 'האהבה החופשית על ככלל הנישואין... יקר ומכובד היה יותר בעיני להיקרא חונה שלך מאשר הקיסרית...'⁴⁸ ואבילד מספר: "אלואין... אמרה... שיקר יותר בעיניה ומכובד יותר עבורי יהיה אם תיקרא אהובה ולא אשתי. היא טענה שכל רצונה הוא להחזיק בי כבת האהבה הגתהונית מתוך חירות ולא ככוח ככלי הנישואין."⁴⁹ בעיני אלואין, כמו בעיני רבים שבאו בעקבותיה בדורות שאחריה, הייתה האהבה מיושם של התעלות טרנסצנדנטית, תברות מקודשת באמצעות המיניות, שחיי נישואין לבדם אינם מסוגלים להשתוות לה.⁵⁰

הורים המרכזי בתורה הימני-ביניימית, שהייתה תורה נוצרית במהותה, ראה את הנישואין בעין אחת: תהרה הוקיעה את הניאוף כחטא, והייחסה לנישואין כאל גורם מוכן מאלין, ובהמשך אף הפכה אותם לסקרמונט – בריית קדושה ומקודשת. ההשקפה

45 Chevalier de la charret" (אביר העגלה), מתאר ניאוף על רקע של תורה פיאודלית, שבה דבר אינו מצדיק את תורת גור כלכלית (20).
 46 De Rougemont, *supra* note 11, at p. 33.
 47 *Ibid.*, at p. 20.
 48 A. Cappelanus *The Art of Courty Love* (Montreal, J.J. Pary trans., 1969) note 10.
 49 אולם הוא מסכים שהדברים מחזקים את ההשקפה שהאהבה המצורנית מתורה באהבה הנישואין, ומציעה אפשרויות שאינן קיימות בנישואין (7).
 50 Singer, *supra* note 7, at p. 80.
 51 כלכלי, ובסתירה לכאורה לפסקה שלעיל, חלקותו מתוך 'אמנות האהבה המצורנית', יוצא שהוא מגן על הנישואין כעל בריית מקודשת יחידה. *Ibid.*, at p. 85.
 52 Singer, *ibid.*, at pp. 81-82.
 53 ראה מכתבי אבילד ואלואין (ש' שודר תרגמה, 1997).
 54 *Ablad* (Ann Arbor, 1960).
 55 מכתבי אבילד ואלואין, שם, בע' 52.
 56 שם, בע' 28.
 57 Singer, *supra* note 7, at p. 100.
 58

הגישה הייחודית אנו מוצאים בתובנורי הנגידוּשין של מילטון – *The Doctrine and Discipline of Divorce* ו-*Tetrachordon* – שגירתם משנת 1643 – אשר בהם נארת ליידי ביטוי ותשקופת שונעת מקבילות רך בצפור מאורייני שנת, 68
 בתולדות "החוקטקריינה והדיסציפלינה של הנגידוּשין" מילטון קובע כי "ההיאשונה והנאצלה שבמטרות הנישואין" היא "שיח ברוח נכונה בין גבר לאשה", המלה "שיח" (conversation) משמעה כאן רצות, דאגה חרדית והולופי רגשות ורעיונות, 64. בגין הערך האבר, כאשר מילטון פורש את סיפורם של הנישואין הראשונים בעולם, תלם הם נישואין אדם ותוה, הוא מתאר את האהבה כמפתח לנישואין הראשונים ברוחם כגורם לכשילון הנישואין אדם מספר שב"שיח" עם תוה קסמו לו יותר מכל:

"מצע"יחן
 אשר עשו יריה לאלפים
 ושפתוהיה תן גושפות יום יום –
 כם הענות של זעם ואהבה,
 ארת נאמן כי בני לך אחר,
 ארת נאשנו. בין בני-זוג נעים
 ארת ארתו משמלע ין סתאם
 צלילים, 65"

במקום אחר מילטון מגדיר את הנישואין כקשרים קשר בל-יינתקן לארבה, וטען שנישואין הנצודיים אהבה וחובה אינם בני-זוגות: "צורת הנישואין צולה מתוך הפגנה חודית של רצון טוב, אהבה, סיוע וגיחותים בין הצדדים המשודכים, כפי שנובע מהלמוד עצמו, או מצדם המודות, 66"

תפיסה זאת הניעה את מילטון לטעון בוכות הנגידוּשין על בסיס אהונות שתינישואין אינם צריכים יאנוס יעולים לתחקים אם וכאשר חולת האהבה בין תבעל לרעייה: "במקום שבו לא יכולה להיות אהבה, לא ייוותר קשר תכלולות דבר, אלא קליפה ריקה של נישואין כליפי חוץ; לא מהנה ולא רצוי כמו כל בין אחר של צביעות, 67" מילטון טען שיש

63 שני חוקייניים נכללים בספר: E. Strick (ed.) *2 Complete Prose Works of John Milton* (New-Haven, 1959), שאליו ותיחתו מראי-המקובות שלולן, אלא אם צוין אחרת. פתוח נוסף של תפיסת הנישואין של מילטון ניתן למצוא בשתיים מציינותיו הנדולות, גר' הערך האבוד (*Paradise Lost*) ושמשוך הגיבור (*Samson Agonistes*), ער הוא מתייחס לנושא הנגידוּשין בהחבורה: Milton *The Judgment of Marriage Bucer*, *Concerning Divorce* (1644); J. Milton *Colasterton: A Reply to a Nameless Answer against the Doctrine and Discipline of Divorce* (1645) (hereinafter: Milton). כמו-כן: *Milton The Doctrine and Discipline of Divorce* (1644); J. Milton, *ibid*, at pp. 235–235
 64 מביאת כמה התקפותיו של מילטון בשאלות הנישואין והנגידוּשין.
 65 ג' מילטון, *ibid*, at pp. 235–235
 66 (תשורת התקבלת-החוק בתוכן במקור האנגלי תן שורות 600–606).
 67 מילטון, *supra* note 63, at p. 155
 68 *Ibid*, at p. 256

והלקיים יקודה כלכלית אחרת, שבה גודע לאשה תפקיד חיוני: גיחולה של כלכלת משקך תבית, אבל התשתתפותן של הנשים בכלכלה לא יזכרת את הרעיה בתוספת של כות, סמכות או מעמד, 57. לורנס טסון מתאר את אנגליה כמדינה שבה הקשרים האישיים בין בעלים לנשים התאפיינו על-ידי רוב בריאות, ותקשר הרגשי או החבריי ביניהם היה מועט, אם בכלל, תן מוטם שההפוסים התרבותיים הכתיבו נישואין לפי שידוך – ולא מתוך תסכמה חודית – ותן בגין שיעבוד הנשים, 58. גם בצרפת וגרמניה של המאה השבע-עשרה נראה שהיבה גופנית-ארוטית הייתה נדירה בקרב זוגות נישואים, ותיקוה הייתה קשורה צרייה, בודד-כלל, לרומנים לעצמן עונג מיני עצמאי, לא התנהלה פעילות זאת בדרך-ממיתה של תופת מיני וביקשו לעצמן עונג מיני עצמאי, לא התנהלה פעילות זאת בדרך-כלל במטרת הנישואין, 59. טסון טוען שבצרפת לא היה שמץ זרבה בקשרי הנישואין, והיה ידוע תפתגם הצרפתי: "אם הטוס והרעיה נופלים למשכב בעת נכונת אחרת, האיכר רך לנפת שיטפל בבצל-החיים, ואילו את התלהמת של אשתו הוא משאיר בידי הטבע, ייחבן בהתלמ, כמובן, שאין לפנינו אלא הומור צמחי, ואף-על-פי-כן היה בממדה זו, כפי הנראה, גם גרעין של אמת.

ההשקפה שרווחה בקרב הוגי העיות של המאה השבע-עשרה, בניניה מונטיין הקרית, הייתה שקיים גיגור בלתי-נמנע בין אהבה מיניית לנישואין, השקפה שהשתמשה מפנה האפשרות שבני-זוג ייאלצו לבקש לעצמם את מנעמי האהבה המינית מחוץ למסגרת הנישואין, 61. בספרה הנסיכה דה קל' מדאם דה לפאריש מוהחת ביקורת על האיריא של אהבת כלולות, וכמותה עשו מחברים נוספים בני-זוגות, לציבורת סיפורת, הנסיכה דה-קל' עצמה, יש סיבות בודדות להינשא למסייה דה-זמור, שבו היא רואה את הקוהות והיחודה לאושר, אף-על-פי-כן הנסיכה מחליטה לא להינשא לו, שכן היא משתכנעת שקיימת סתירה טבעית בין נישואין ללוח האהבה. היא תושמת שאם אין יינשא, יאבר לתם העניין החודי ואהבתה תדעך. לפיכך היא כוונה שתנשי קביעות, כמו קשר הנישואין, למסייה דה-זמור. באידי מדאם דה לפאריש מטייטה שקשרי קביעות, כמו קשר הנישואין, מכתילים את להט האהבה, וילו בשל חלוף הזמן, אין מנוס מביחורת בין נישואין לאהבה מינית, 62.

על רקע זה יובן שהשילוב האורגני בין אהבה לנישואין בכתביו של ג'ון מילטון, מאמצע המאה השבע-עשרה, והיה בכהינת חידוש מרעישי, תשיכות היבוריי של מילטון, ביקושר זה, היא בתפסתו הייחודית של האהבה כלישך הנישואין, ככך תקדים מאור את זמנו. תפסית של גריוושיין והצדקתהתם קשורות קשר הדוק לתפיסת הנישואין, ואכן, את

57 *Ibid*, at pp. 199–201
 58 *Ibid*, at p. 102
 59 ראו: *A. Giddens The Transformation of Intimacy: Sexuality, Love, and Eroticism in Modern Societies* (Stanford, 1992) 38–39
 60 Stone, *supra* note 8, at p. 103
 61 *Ibid*, at pp. 257–258
 62 פסיכיתות דומה בנוגע לאפשרות ליישב בין אהבה לנישואין אפשר למצוא, בין תשרי, במחתה של מוליידי "המינוגודו", שם אלסס אינו מוטל למצוא תואם בין תרגש שהתא דוות לסילפן לבין אהבת הנישואין.

שאין עולות בקנה אחד עם הכיבוד הצומח מסלידה, ועורה בין בעל ואשת, שאותה תבטח האהבה לבה, ולא מישת הכלילת, אף לא חולדת צאצאים, אשר יכולה להתרחש גם בלא אהבה; ומכאן ברור שהיבה בין בני-הזוג חשוכה ומצוינה יותר ממישת הכלילת עצמה, והארה מגמה להיחשב כמטרותו ועורתו הראשונה במעלה של המוסר.⁷²

חורף השקפותיו של מילטון עצמו, לא השתנתה בהרבה התפיסה השלטת במקצועו בנוגע למהות הנישואין ומטרותיהם למן המאה הריבועית, כאשר ניסח אוגוסטינוס שלוש הצדקות לנישואין, בסדר זה: ראשית, *proles* – רבייה; שנית, *fides* – נאמנות, או גביעת נישואין; שלישית, *sacramentum* – ברית-תמיד.⁷³ השקפה זאת נשארה שרירה וקיימת במרוצת כל ימי-הביניים; נוצרים ויהודים כאחד ראו במין מתוך נישואין תשא שדינה במדתה של, ובמין במסגרת הנישואין – חובה.⁷⁴ כאשר כתב מילטון את קונטרס המדרוש שלו, חיתתו זאת עדיין תפוסת הנישואין המקובלת על רוב המלומדים האחרים, ונרי סמית מדגים זאת ב"התנהגות הנישואין הילדה ילדים; לא-חור-מין גביעת נישואין; ורק לנישואין שולש מטרות: בראש ובראשונה חילדת ילדים; לשני מילטון בעיניו נישואין ונידושין אחריו מגיעת הבריות.⁷⁵ התגובה על השקפותיו של מילטון בענייני נישואין ונידושין בתקופתו הייתה ע"פ-רוב התמללות או התנגדות; רפורמטורים אנגליים בתקופות מאוחרות יותר ראו במילטון המגדענות מבריק, שהיה רבות מרפורמות הנידושין שאומצו במאות המשיע-עשרה והעשרים.⁷⁶

3. התמרות שחלה בנישואין מתקופת ההמשכלה עד למאה התשיע-עשרה

באמצע המאה השמונה-עשרה כבר היו הנישואין מוסדרים באופן רשמי בתוק, תכלית לך תהליך ההדרגתי, שהתבטח מהמאה השיש-עשרה עד למאה השמונה-עשרה, וכו אהבה הנכסית תקותולית את סמכות השיפוט בתחום הנישואין בתלך-הארי של אירופה המערבית; באיזורים הפורסטנטניים תל תהליך מקביל בעקבות הרפורמציה, כאשר נשפטו והמונפול על הסדרת הנישואין מיד הכנסייה, עבדה הסמכות השיפוטית להדרגות

72 at p. 176. Milton, *supra* note 63, at p. 63. 599, 623. *supra* note 63, at pp. 599, 623. שמשון הגיבור של מילטון מייצג את התמללותו של בעל לעבר שלמות רוחנית, לאחר שהתגרש בגיליון מיוצגים מהצד שאל האהבה לו שלמה רוחנית. זו דומה פואטית שבה מילטון מציג את דילת האשתי הובדנית של שמשון, ומאחר את גישאונה כעדות שיש לשים לה קץ מתוך כבוד לקיומה של האהבה בנישואין. ליתרתו של יצירה זאת, ראו אצלי: Willis, *supra* note 7, at pp. 243-244, 253. 73. *supra* note 7, at pp. 243-244, 253. 74. Willis, *supra* note 67, at pp. 67-68. 75. Willis, *supra* note 9, at pp. 59-60. 76. White, *supra* note 16, at p. 21; Graft, *supra* note 9, at pp. 77-84, 101-128; Singer, *supra* note 7, at pp. 67, at pp. 33-34, 186. H. Smith "Preparative to Marriage" *The Sermons of Master Henry Smith* (1657). Willis, *supra* note 67, at pp. 33-34, 186. Witte, *supra* note 16, at p. 186.

להחרי גידושין כיוון שאין שני אנשים שאינם מתאמים ושוב אינם אהיבים זה את זה ליהשאר נישואים, שכן איזון כוח הוא נגד הטבע; קשר שכות הייתה בבחינה "חיי שיתוף באונם ומעשה הטא"⁶⁸. הצעתו של מילטון לתמוך גירושין מטעמי אי-התאמה רוחנית הייתה קול ברוד ולא-רפורמטורי בשעתו, שכן העמדת המטרות הבהמות הששיע-עשרה בתאגוליה הייתה התנגדות לגירושין מכל וכל. גירושין נתפסו כרע הכרחי, קביל רק בתגובה של ניאות אי-מימוש או נטישה.⁶⁹

ראוי לצייין שמבחינת אחרות לא היו השקפותיו של מילטון חלוציות, והן תאמו את האמונות שורדות בתקופתו, וכמיוחז הדברים אמורים בתפיסתו את תפקיד הנישום במטגרת מוסר הנישואין והצדקות הגירושין הנוספות שהתבא, מטעמים דתיים: מילטון סבר בהתלהט שחובה האהבה לאל היא מעל לכל, כולל הנישואין. בכתיבו, אהבה הוא השובה יותר מכל אהבה אנושית.⁷⁰ אולם על-מנת שאדם יוכל לאהוב את האל באופן מלא, עליו להיות נשוי באישר, ויכול אדם להיות נשוי באישר רק אם וכל עוד האהבה שוה בין בני-הזוג. יתר על-כן, בניגוד לבני-הזוג, לא הקצה מילטון לגלדים, להורים, לעדה ולכנסייה תפקיד חיוני בקשר הנישואין, וסבר שההולדה היא רק מטרה משנית של הנישואין.⁷¹ מילטון מדגיש שהאהבה היא מטרתם החשובה ביותר של הנישואין:

”על הכל מוסכם כי ניתן לחתיר את הנישואין בדיון אם תלה פגימה במטרתו ויצורתו הראשונה במעלה של המוסר; ואת, מקובל לטעון, היא הטיבה שבשלה תחיר ישוע הנוצרי גירושין רק במקרי ניאות. אבל מטרתם ויצורתם הראשונה במעלה של הנישואין, כפי שיסכימו כמעט תכל, אינה מישת והולדתו הראשונה במעלה בעל ואשה, ועורה הדרית כל חיתום: שכן רדאי שמשדרתו ועורתו הראשונה במעלה של מוסר היא זו המפורשת לבה במקורו של המוסר. שם נוכרות הנאות והוכרותא

הוא ויליאם גאוג (Gouge), הוא המין שמוכרות להתקיים אהבה הדרית בין בעל לזוגית; יאהבה היא תגמלת חוקי, כלומר נשמת אפן של כל אותו חובות שחוק קובע. היא קשר השלמות והקושר יחודי כל אותו חובות המתקיימות בין תולדים במקום שבו יש שפע אהבה, שם ימלאו כל חובותו בדיון ובשמותה” W. Gouge *Of Domestic Duties "The Penalty of Eve: John Milton and Divorce* (New York, 1984) 41. 68. Milton, *supra* note 63, at p. 320. 69. Willis, *supra* note 67, at pp. 31-32. 70. גראט שמילטון מוסיב את אהבת האל יתר באשר את האהבה החדית בין בני-הזוג, אם כי הוא מקפיד בין השתיים. על-פי השקפתו, אם איש אהב את אשתו יותר מאשר את אלוהיו, רוחתו הרוחנית נפגמת, וחיי זו סיבה נוספת למצוקת גירושין: תגיושין מוצדקים משום שללא אהבה, לא תיתכן ברית רוחנית בנישואין, והאדם והקוסם כוהנים נגד האל. בקונטרס הגירושין שלו, בדומה למפישוניות יהודיות מסורתיות של החוק, מילטון מגדיר את הנישואין כמסד רוחני שבו האושר הרוחני תלוי במדת רבו בכשרותה ותפוסת של הדיעה; הדיעה נוגדת באמצעות בעלה ומטמיה את בעלה בפאנציו לונגעי לאחודת מלאה עם האל. על-פי "כלל הצדק" (rule of charity) של מילטון, הגירושין רצויים מהותית ומוסרית אם הדיעה מבשילה את חיי הדיח של בעלת הדיעה ילא-כשירה" עלולה לחדט את שלום-הבית של בעלה, השלום המורלי לאהבת האל בכל ליבו, ראו: 40-44, 30-31, at pp. 63, *supra* note 63. I. Halset Milton and the Idea of Marriage: A Study of the Divorce Tracts and Paradise Lost (New-Haven, 1970) 13, 28. 71.

המלוותה מידה של התולשת הפטריאריכליות המשפחתית; לגשים יהתה אוטונומיה רכה יותר, והסמנה שאיפה למידה רכה יותר של שוויון – הז לפני הזוק והז ברמת ההשכלה – בין המינים בכלל ובין בני-הזוג כפרט; מצדן של הנשים התחזק, והן היו רשאיות לקחת חלק בקבלת החלטות בתוך המשפחה, אולם תופעות אלה הוגבלו בדרך-כלל לחוגי המצמצם החליטן, ביות חלקי ההגדרה נשארו הנשים משועבדות לגברים.⁸²

עוד לפני שנוכרו ההתמטות אלה הלכה למעשה, הצלה גיון לוק על גס את העיקרון כי גברים נגשים הם בני-אדם שווים ותפשיים ואת עיקרון השוויון בין המינים במסגרת הנישואין, ואת "ישתי מסכתות על השלטון המדיני", שם שכן שאדם ותהו נבוא שווים לפני האלהים, שווי זכויות וחובות, לוק, שראה בנישואין תהו מדינו בין בני-אדם תופשיים שווים, התנגד לרעיון שצבורה של הרעיה לבצלה, אם כי סבר בכל-זאת שתגבר הוא בעל הזכויות ותכוח מבין השניים.⁸³ לוק סלל את הדרך לרבות מהרפורמות בריני הנישואין האנגלו-אמריקאיים שהיו עתידות להתחיל במאות שלאות-מכן, ובכלל הן תלוצם מתוךסקרינות התאולוגיות המקובלות השקופותיו בנושא הנישואין, כמו אלה של מילטון, תקדמו את זמנו, ובישור את השתדל להתחדש מבלי שנודעה לוק השפעה משפטית מדינית כלשהי.⁸⁴ המהמר המשפטי גיצן איתן בפני הקולות שקראו לרפורמה עד לשלב מאוחר למדי, במאה התשע-עשרה, בשנת 1766 גוסס לורד בלקסטון את המושג "סיון" (coverture) המפורסם במשפט המקובל האנגלי: "מתוך הקופה הנישואין, הכעל והרעיה הם ישות אחת לפני החוק; הדינו, צעם ישותה או קופתה המשפטית של האשה מופיעים בתקופת הנישואין, או לכל הפחות מובלעים ומתמוגים באלה של הבעל, שתחת כנפו, הוגברו וחסונו היא עושה כל בפעולה... והצבה בתקופת נישואיה נקראת חסונו (best coverture) בעיקרון זה, אחרות הישות של בעל אשה, נביעה במעט כל החובות, החובות והמגבלות החוקיות המקוננות לכל אחר מהם מתוך הקופה הנישואין."⁸⁵ לפיכך השתלש הפעל במדיניות המשפט המקובל על ישותה המשפטית של האשה, והאשה לא יכלה להיות בעלת רכוש, לא כלה לערוך חוזים ולא יכלה לרבות או להרבות.⁸⁶ כפי שכתב דניאל דפון: "יצעם מהותו

82 ראו: Stone, *supra* note 8, at pp. 273, 328; וישואין של רעות והזבה רק במאה התשע-עשרה; Stone, *supra* note 8, at pp. 333, 389, 542, 656.

83 J. Locke *Two Treatises on Government* (Cambridge, P. Laslett ed., 1960) 44-45.

84 W. Blackstone *Commentaries on the Laws of England* (New York, 1832) 44.

85 *Id.*, at pp. 27-28.

86 *Id.*, at p. 256.

המלוותה מידה של התולשת הפטריאריכליות המשפחתית; לגשים יהתה אוטונומיה רכה יותר, והסמנה שאיפה למידה רכה יותר של שוויון – הז לפני הזוק והז ברמת ההשכלה – בין המינים בכלל ובין בני-הזוג כפרט; מצדן של הנשים התחזק, והן היו רשאיות לקחת חלק בקבלת החלטות בתוך המשפחה, אולם תופעות אלה הוגבלו בדרך-כלל לחוגי המצמצם החליטן, ביות חלקי ההגדרה נשארו הנשים משועבדות לגברים.⁸²

למחנות, אלא שהממשלות החלוניות אימצו רבים מזוקי הכנייה ככתבם וכלשונם, רק עם עליית הממשל החלוני, ובהשפעת החופנים והאינדינאליזם של אנשי המשלה, החלה מוגבשת תגובת-נגד של ממשל לעבודת העוצרות המסורתיות בנושא; אז התחילה התקופה לתת את אחרותיה בחוקי הנישואין, התפתחה תפיסה של הנישואין כהוזה אחרי, והמדינה החלה מסדריה לא רק את התחומים והתורים של הנישואין, אלא גם את תוכנם, עד לכמה מפרשמה האינטימיים ביותר.⁷⁷

במאה השמונה-עשרה תופיעה משפחה מסוג חדש, שהותמחה על עקרונ "האינדינאליזם הרגשי" במודליו של לורנס סטון; עליית האינדינאליזם ביחס לתורה והתמללותו של רגש החיבה בין בעל לאשה.⁷⁸ היסטוריונים אחרים מסבירים את השינוי בתפיסת המשפחה באמצעות תיאוריות המודרניזציה, המדברות על התלכתי העיוני, החליטן התפתחות האוטונומיה של הפרט.⁷⁹ אולם קשה לקבוע אם קיים אומנם קשר סיבתי ברור בין המודרניזציה, הקפישליים התעשייתיים והאינדינאליזם, מבוא, לבין התפתחותה של המשפחה כמות "משפחה" לתמורות חברתיות ופוליטיות אחרות ואם לאו נשאלה תמורות שחלה כמות "משפחה" לתמורות חברתיות ופוליטיות אחרות ואם לאו נשאלה הנתונה לפרשנות היסטורית, הרי שלמרותה ינוי די לציין כי השינויים שחלו במשפחה חלו בד בבד עם התמורות החברתיות והפוליטיות המרכזיות.

במאה השמונה-עשרה נמתה המשפחה המדינית בעצמאות יחסית, ושוב לא יהתה חלק בלתי-נפרד מן המשפחה השבטית. בתקופה זאת החלה החברה לזכור בכך שלפרט יש צורך באוטונומיה ולכבד את זכות הפרט לשאוף לאושר. כתוצאה מכך, הסמכות בבחירת בן-הזוג עברה במידה רכה מירי המשפחה המורחבת לירי בני-הזוג המיועדים עצמם; ברי החורים נותרו רק זכות להטיל וטו על מועמדים שלא ענו על הדרישות החברתיות או הכלכליות. וט נישואי הרעיה תופיעו, ובפעם הראשונה נבחר בן-הזוג בעיקר על בסיס של חברה יהדית – המושג "ברית מקודשת" – ולא מבין שיקולים כלכליים וחברתיים. שינוי זה גרד בתודו שינוי יסודי ביחסי הכוחות בתוך המשפחה, סטון מסביר שער למאה השמונה-עשרה, תפקיד הרעיה התפילגש היו נפרדים; על האשה היטל לנהל את משקי הבית ולספק לבצלה יודיש ממון זכר, ואילו הפילגש נרעיה לספק לו רעות ועוג מניח. השמונה-עשרה התאחדו תפקידיה של שתי הישויות הסמליות הללו, הרעיה במאה התשע-עשרה אידיאלים של נישואי אהבה ושל מין במסגרת הנישואין. לכן והפילגש, והתגבשו אידיאלים של נישואי אהבה ושל מין במסגרת הנישואין. לכן

77 Glendon, *supra* note 15, at pp. 30-32.

78 Stone, *supra* note 8, at pp. 222, 655.

79 *Id.*, at pp. 258-262.

80 *Id.*, at pp. 658-666.

למחנות, אלא שהממשלות החלוניות אימצו רבים מזוקי הכנייה ככתבם וכלשונם, רק עם עליית הממשל החלוני, ובהשפעת החופנים והאינדינאליזם של אנשי המשלה, החלה מוגבשת תגובת-נגד של ממשל לעבודת העוצרות המסורתיות בנושא; אז התחילה התקופה לתת את אחרותיה בחוקי הנישואין, התפתחה תפיסה של הנישואין כהוזה אחרי, והמדינה החלה מסדריה לא רק את התחומים והתורים של הנישואין, אלא גם את תוכנם, עד לכמה מפרשמה האינטימיים ביותר.⁷⁷

התמורה המשפחה בבחינת בני-הזוג והיציבותם של נישואין כפריים; ושלשית, תזירתו של המושג "אהבה רומנטית".⁹⁵

עד למאה התשע-עשרה ולאורך תקופת המושבה, "אם זוכר בכלל על אהבה בקשר לנישואין, הרי שיהיה זו אהבת-אחרון, שהתקשרה לאחריהם ההדדית של הנבל והאשה ליהולם של משק-הכרת או המשק החקלאי."⁹⁶ כמנות המאה התשע-עשרה הלה התפתחות דרמטית חדשה בתפיסת האהבה, והמושג "אהבה רומנטית" תפס את מקום האהבה המצוינת. המושג "אהבה רומנטית" התפתח במאה התשע-עשרה כתגובה נגד להגותם של היציגותיסטים בני המאות השבע-עשרה והשמונה-עשרה, שלישותם עמדה אהבת-החשקה בסתירה לנישואין. הרומנטיקאים בני המאה התשע-עשרה היו הראשונים שגזלו את אהבת-אמת מן הידידות, המופיע אך לעיתים נדירות בעולם האמפירי. לפי שהשקפתם בכל דגיגה אידאלי, המופיע אך לעיתים נדירות בעולם האמפירי. לפי שהמושגים הנפרדים של אהבה ונישואין בתוך עולם ששוב לא תמיד בנישואין כמוסד פיאורלי.⁹⁷ ואף-על-פי-כן, הקשר בין אהבה לנישואין טרם התבסס להולטין, עמדתו של האהבה והחברות בידע לנישואין, כלומר הטענה שאהבה אינה קשורה דווקא למוסד נישואין, לא עברה מהעולם, כך, לדוגמה, טענה תלוזת המפנימים מרי וולסטונקראפט (Wollstonecraft) כי "בבחינת בעל, אל לאשתו ללכת שולל אחר התוכנות המבוססות של המאה, שכן הבעל לא יוכל להישאר אהבה לאורך זמן", ועל האשה "לחמקפן בכך שתדע אתה רק פעם בתימים ולאחר הנישואין, להגיד בשלוות נפש לתשוקה שתשיך ותיחפץ ליהיות".⁹⁸

ככלל האמינו הרומנטיקאים שהאהבה המינית, על-מנת שתעלה יפה, מצריכה שוויון במה תרבותית גבוהה בין נשים לגברים, ולפיכך בקשו לספק לנשים את מרב ההזדמנויות להתמחות אינטלקטואלית ואישית.⁹⁹ שדגל ב"אהבה רומנטית", מתח בקורת על הנישואין הקונבנציונליים לפי שהיו מוכילים לו, וטען שאין להגיד לאיסור על

זיגור מקשר את התגבשותה לצוברת שבמון ובמקום הללו, יותר מבכל זמן ובמקום אחרים, יכול הגשים לבחור בעצמן את בעלהו ולהגיד את אופיים של חי הנישואין. ראו: Stone, *supra* note 7, at p. 302.

לדוגם טען בעליו בעניין זה תיאוריה מעניינת. לטענתו, "התפישותם של נישואי אהבה במאה השמונה-עשרה נגזרה עיקר הנדלוגל בצריכתם של רומנים ספרותיים", שבמס היותם אהבה רומנטית תולדה תיקני; אחרי שנת 1780, כולב סטון, תמחות ואהבה רומנטית ותפסות הרומנטיות בד בבד, ולראשונה בהיסטוריה נעשה אהבה רומנטית מניע מבור לנישואין. ראו: Stone, *supra* note 8, at pp. 283-284.

Childens, *supra* note 59, at p. 43.
 96. J. Singer 3 *The Modern World* (Baltimore, 1984) 31.
 97. הרומנטיות, דוגמת ה"רודיוסי", טוענים שהצמדה הרומנטית כלפי אהבת-תשוקה מתגברה לנאמנות בנישואין ושואפת לייחס עוד כוסף לניאוף או לפנטזיות מתוך למטרת הנישואין.

98. Singer, *supra* note 7, at pp. 283-285.
 99. M. Wollstonecraft *A Vindication of the Rights of Women* (London, 1970) 100.
 Singer, *supra* note 7, at p. 300

לא היה חוזה הנישואין אלא, בקצרה, מסירת החירות, הנחלה, הסמכות וכל היתר לגבר, ואכן, לאחר-מכן, לא חוזה האשה אלא אשה גרידא – כלומר שפחה".⁸⁷

במצבות השניות של המאה השמונה-עשרה התגבר גל חדש של רפורמות מוסריות ושל דרכי-חיים. מצד זה לא היה עתה להשתנות במהות; בשנת 1869 תיארה ג'ין סטוארט מיל את מעמדן המשפטי של רוב הנשים באנגליה כמצב של תלות מוחלטת בבעליהן.⁸⁸ מיל העתיך כי "שעבוד המשפטי של אחר המינים של אחר האחר הוא עוולה, ויש להתלפז בעיקרון של שוויון מושלם, ללא משוא-פנים והעדרה לצד האחר האחר הוא עוולה, ויש להתלפז וכן אם יהיו הנישואין חוזה שוויוני, כי אז יוכלו ליהפך למוסד אמיתי של חירות אהבה".⁸⁹ מיל קרא לשוויון מלא בין בני-הזוג, ובין גברים לנשים, בכל תחומי החיים הפרטיים והציבוריים, ונתן כד כוח שווה לכל ולאשה לחברו גירוישין ולחוננו "לומדים לדעת שדגן במקרי ניאוף, אלא גם בציטוט ממילטון, או שחל מלחמתיים".⁹⁰ שיפור דרמטי במעמדן החיבה לא היה קיים ביניהם מלחמתיים, או שחל מלחמתיים של המאה התשע-עשרה; חוק המשפטי של הנשים באנגליה חל רק במחצית השנייה של המאה התשע-עשרה; חוק הנישואין משנת 1857 (Matrimonial Causes Act) לא היה חוק הגירושין הראשון, אלא גם העביר את סמכות השיפוט בענייני נישואין וגירושין מבתי-הדין המנהיגיים לבתי-הדין של המשפט המקובל, וביטל את הנהגות המקובלות עד אז כי האב הוא בעל כוח המשמורת על ילדיו, מה שאפשר לאשה, לראשונה, לתבוע חזקה על ילדיה.⁹¹ באותה שנה הוצעה לנשים שוננות שלשה בנסחיה; שני חוקי "רכוש חזקה על ילדיה" (Married Women's Property Act), מן השנים 1870 ו-1882, העניקו לרעיה שלשה מטיימת בנכסיהן ואפשרו להן לחתום על חוזים ולהגיש תביעות משפטיות בנושאים המוגדרים לרכוש.⁹² גם לרפורמות משפטיות בנוגע לאמצעי-מניעה ולמספקת היריון נודעה חשיבות רבה בכל הנוגע לשוויון האשה ולהפיסת הנישואין החודשה.⁹³ שנינויים דומים במעמד האשה, המלמדים לא רק על חוזמים בין בעל לאשה, אלא גם על המושג "אהבה רומנטית" במסגרת הנישואין, החדושו במקביל גם בצפון-אמריקה ובמדינות נוספות במערב.

בתודעה הלכו והתחזקו הקשרים בין אהבה ונישואין, עד לקירוב גמור. ניתן ליהס את התמורה לשלושה גורמים שיש ביניהם יחסי-גומלין: ראשית, התודעות והתקופה שראתה בנישואין מטד רכוש ומוסד שמטרתו העיקרית – ואף חובתו – היא הרבייה; שנית, התפתחות הדרגתית של שוויון בין גברים לנשים,⁹⁴ שהתלוו אליה תפוחה של

D. Defoe *Roxana* (New York, J. Lack ed., 1964) 148.
 87. Stone, *supra* note 8, at pp. 331, 545, 666-667.
 88. J.M. Robson (ed.) 23 *Collected Works of John Stuart Mill* (Toronto, 1984) 261.
 89. J.M. Robson (ed.) 23 *Collected Works of John Stuart Mill* (Toronto, 1984) 677-680.
 90. Wine, *supra* note 16, at pp. 204-205.
 91. Stone, *supra* note 8, at pp. 668-669.
 92. C.E. Schneider "Moral Discourse and the Transformation of American Family Law" 83 *Mich. L. Rev.* (1985) 1803, 1805.
 93. בוחג לאחר את שורשי תולדות הרומנטיות באנגליה של אמצע המאה השמונה-עשרה, 94

94. Wine, *supra* note 16, at pp. 204-205.
 95. Stone, *supra* note 8, at pp. 668-669.
 96. C.E. Schneider "Moral Discourse and the Transformation of American Family Law" 83 *Mich. L. Rev.* (1985) 1803, 1805.
 97. בוחג לאחר את שורשי תולדות הרומנטיות באנגליה של אמצע המאה השמונה-עשרה, 94

ומשת קיומם, הניכוסותיה הכרוכה בין אהבה לנישואין, שותקיימת מאות בשנים, נעלמה לבסוף.

תחוזה למתחייבות מינית, שראשתה בסוף המאה התשע-עשרה, התפשטה בהדרגה בקרב קבוצות שונות בחברת במרוצת שנות השישים והשבעים של המאה העשרים. תמסרת המינית הובילה לאובדן תכונה שבה עסף המוסר הנוצרי את החף המיני במשך אלפיים שנה.¹⁰⁷ זאת ועוד, התנועה לשחרור האשה, שיצאה נגד העליונות הגברית, הביאה לרי כרסום אדיר בפטריארכליה ולרי שוויון פורמלי של נשים וגברים לפני החוק. ידגיש שתנובה כזו היא לאידיאולוגיה; מובן שאין לשכות ששוויון מלא. השג רק ברמה התאורטית. ככל שתוכר נוגע שוויון דה-פקטו בין המינים במסגרת ככלל ובאופיים המשפטי של הנישואין בפרט, ארוכה עדיין הדרך. יחסי המינים של שוויון מהותי מלא המודרניים באמריקה ובאירופה, רחוקים עדיין מהגשמת המטרה של שוויון מהותי מלא והאדיאל של אהבה חולית; אמכן, במקרים רבים קיים עדיין מתח רב בין האידיאולוגיה למציאות.

התמסרותיות גוספות כוללות את הלגיטימציה והנגישות של אמצעי-הניצח והפסקת תודיין, שהפרידו את העוג המיני מן העלחה ואפשרו לנישואין להיעשות ברית המיועדת ל"צורה קרובה ולהנאתם המינית של בני-הזוג".¹⁰⁸ במקום אמצעי למסרת רבייה, השפעתם הישירה של החודים על בחירתו בין-הזוג שוב אינה מתקבלת כיום כמובנת מצאה, כגורם תבוני מוצר גם אם לא כגורם פסיכולוגי, אהבו, יותר מכל ציבור מניע אחר, נעשתה קבוצת מיעוטים ופולטים מבודדים בחברה, אהבו, יותר מכל ציבור מניע אחר, נעשתה נסיבה המוציאה מהמבוכה לבחירתו בין בני-הזוג רבים מצפים כיום להגשים את מאויייהם המיניים והמיוצגים בנישואיהם.¹⁰⁹

הודישות תמימה המנועה ל"אהבה תופשית" במאה התשע-עשרה נקלטו במתשבה ומעורבת לעצמותיה על מיניות ונישואין, מדבר ניכר בהסדרים המשפטיים הנוגעים כיום בענייני נישואין וגירושין, כגון גירושין ללא אשמה והגדרת הנישואין בארצות-הנכרות, במסגרת ת"ח U.S. Uniform Marriage and Divorce Act, ל"קשר אישי בין איש לאשה הנובע מתחת אודות שהסכמת הצדדים היא חלק חיוני ממנו".¹¹⁰ עקרון ההסכמה החוקשית והמבוססת המינית נעשו המאפיינים המבולטים ביותר של דיני הנישואין והגירושין העכשוויים. הנישואין הטרנסאטלנטיים "מטורחיים" שומרים כיום רק לזארה על מעמדם המרכזי בסדר החברתי; לבעיה חל ערעור מהמדי של בעמד זה, ודומה שכמוסד הם עתידים להיפך לזרועה אחת מני רבות של חיי משפחה.¹¹¹

עד לשנות השבעים של המאה העשרים היו הנישואין מוסד שעל-פני הגדרתו המשפטית ותפיסתו החברתית תעניק לגברים ולנשים תפקידים שונים מאוד, ותקיימה בו דיכוסותיה

107 Stone, *supra* note 8, at pp. 680-681.
 108 Stone, *supra* note 9, at p. 84.
 109 Stone, *supra* note 8, at p. 680.
 110 White, *supra* note 1, Uniform Marriage and Divorce Act, 1974, s. 201, 110, at p. 209.
 111 Giddens, *supra* note 59, at p. 154.

התמסרות מהותי למסגרת הנישואין לצורך למכשול על דרכה של האהבה.¹⁰¹ אפילו רוסי (Rousseau), הנתוש לאחד ממבשרי התנועה הרומנטית, לא ידעה תמיד אהבת-משוקה רומנטית עם נישואין. בכמה מכתביו הוא מתייחס אליהם כבלבליים, אם כי אין ספק שראה באהבות האהבה והנישואין אדיאל שיש לשאוף אליו.¹⁰²

רעיונותיו של קנט (Kant) בנוגע לאהבה מינית ונישואין קרובים יותר למינשים עכשויים על הנישואין האדיאליים: קנט ראה אומנם במיניות דחף לא מוסרי מטבעו, אך תגייע למסגרת שניתן להשיג הפיפה הרמונית בין אהבה ומין רק במסגרת של נישואין חוקיים ומונוגמיים; מושג הנישואין הינו לגישתו "הטעם בין שני בני-אדם שבו הם מציינים את זהותם וזכויות שוות והדדיות, כאשר כל אחד מהם מקבל על עצמו למסור את כל ישותו לאחר ולהעניק לו זכות מלאה לעשות בו כראה בענייניו".¹⁰³ תיאור המיניות אצל קנט מציע, גם אם כמובלע, על גישה של תפיסת נישואין חרישה, שלפיה הנישואין קשורים מצד שני באהבה והלזימים בה. גם תגל, כמסתו על הפנומנולוגיה של תורת, משיג את מצדו טבעים באהבה והלזימים בה. אצל תגל, אהבה רומנטית.¹⁰⁴

ברית הנישואין כמסגרת תאמת של "אהבת רומנטית" אצל תגל, אהבה בנישואין כוללת את האהבה המינית (ואף מתעלה מעבר לה).¹⁰⁴

כדבריו של אהווי ג'דנס (Giddens), בזכות המושג "אהבה רומנטית" חל לראשונה קישור בין אהבה לבין חירות ומימוש עצמי, להשקפתו, "אהבה רומנטית מנתקת את הפרט מנסבותיו החברתיות הכלליות ויוצרת "היסטוריה משותפת" החותרת להפדתו של קשר הנישואין מידע מרביע הארגון המשפחתי ומעניקה לו מעמד ראשוני מיוחד".¹⁰⁵

ה. התמסרת הנוכחית של מוסד הנישואין ומטרותיו

גם במאה העשרים, שבה היה מוסכם על הרוב שקיים קשר בין אהבה לנישואין, נמצאו עדיין תוגים וכוהבים שסברו כי מדובר בשני מושגים מוגדרים. מוסל פרוסט (Proust), למשל, ייחס לנישואין השפעה הרסנית על אהבת-התשוקה, וכתב ש"אין אדם אהב אלא את מה שאינו שייך לו לגמרי".¹⁰⁶ אין ספק שאכן, מאפילטון ועד פרוסט, היו שראו באהבה ונישואין סתירה בלתי-ניתנת ליישוב. אלא שיהיה הספקני של אחרים מן החוגים הרומנטיים המודרניים שחוו על הקשר בין אהבה לנישואין אינו נובע בהכרח מתפיסה המפרידת את מוסד הנישואין כשלעצמו מהאהבה, אלא מהאמונה שאהבה בתי-קיימת וממשיכה היא תמיד אדיאל בלתי-מושב. ברוב העולם המערבי כיום, ובמיוחד בחברות ואמריקאיות, ניכרת השאיפה למיזוג בין אהבה לנישואין. במאה העשרים נעשתה תאבה התמסרת המשונה ביותר, אם לא היחידה, לנישואין - היא היא העיקרון המגניע שלהם

101 *Ibid.*, at pp. 420-421.
 102 ראו, לדוגמה, את ספרו אהיל (1911) Rousseau *Emile* (London, B. Foxley trans., 1911).
 103 I. Kant *Lectures on Ethics* (New York, L. Infield trans., 1963), 167.
 104 Singer, *supra* note 7, at pp. 406-408.
 105 Giddens, *supra* note 59, at pp. 39-40, 44-45.
 106 M. Proust *A la recherche du temps perdu: la prisonniere* (Paris, 1923), 106.
 De Rougemont, *supra* note 11, at p. 292.

יחסימיין או יבניא לעולם ילדיים, זוגות רבים תכניסו בכרית הנישואין אינם מתכווננים לחולקי ילדיים או אינם מסוגלים לכך, ובכל זאת המדינה מעודדת אותם להנישא; אמגעי-מניעה הם כיום זוקקים והמנינים בעולם המערבי כולו, ולבגידות מוגנות נותרת חוקנית לקיים יחסי-מיין גם ללא משרת תולדה.¹¹⁶ לטעמי, הנישואי הקולע ביותר לתמורה שחלה בתפיסת הקשר בין נישואין להולדה מצויה במסקני-דין של בתי-המשפט החוקתי של דרום-אפריקה:

"עו הברירה המשפטית והחוקתית, פוטנציאל החולקה (שוב אינו) תכונה מגדירה של קשרי נישואין. השקפה כזאת יש בה משום בנייה של בני-זוג (בין נישואים ובין אם לאו) שאין בכוחלתם, מכל סוגי שריא, להביא ילדים לעולם בהכניסם בקשר כזה, או שיכולת זאת הנכנסים במשך כל שלב לאור שהתקשרו בקשר זה. היא מבהה לא פחות בני-זוג הנכנסים בקשר זה בגיל שבו שוב אין להם רצון בקשרים מניניים. בני-זוג הוא להורים מאמצים לדמו שמשפחתם היא פחות בגוד משפחה והכאת פחות לכבוד ולדאגה המשפחה שהולידה את ילדיה. היינו סומכים גם שתיא מבנה בני-זוג תמהילטיים מציגים לא להביא ילדים לעולם או לא לקיים יחסי-מיין; שכן החלטה זאת כל-כחלה מצויה בתחום המוגן של חופש הפרט ופרטיותו."¹¹⁷

וחל בשנות השישים של המאה העשרים התרחשו שינויים בסיסיים ברדיני הנישואין במדינות מערב-אירופה ובארצות-הברית, וחרף הברלים בהקשר המשפטי הפוליטי של רפורמות הקרקיות במדינות השונות, התמצנו בעשורים האחרונים, בהתמורה, ההבדלים בתחום דיני המשפחה בין מדינות המערב, באופן בלתי-תלוי, אך מקביל, חלו התפתחויות משפטיות דולות במדינות שיש בנייהן הברלים רבים במדינות אחרות. השינויים שחלו באותן שנים מתאפיינים במגמה של הפרטה והדרגורלציה בתחום דיני המשפחה, החינוך "קסני" פרוגרסיבי של ההסדרה המשפטית מעל יצירתם והחלטה של נישואין וניהולם של חיי משפחה, מצד אחד, והגברת ההסדרה של התוצאות הנגזרות לילדים ושל תוצאותיהם הנכללות של חיי הזוג, עם גושפנקר רשמית או בלעדיית, מצד אחר.¹¹⁸ השינויים ברדיני

116 דין בפרט בקשר בין נישואין וחולדה וראו אצל: D.A.J. Richards *Identity and the Case for Gay Rights: Race, Gender, Religion as Analogies* (Chicago, 1999) 160 (hereinafter *Identity and the Case for Gay Rights*); D.A.J. Richards *Women, Gays, and the Constitution: The Grounds for Feminism and Gay Rights in Culture and Law* (Chicago, 1998) 144 (hereinafter *Women, Gays and the Constitution*); M.S. Wald *Same-Sex Couples*, ראו עמ' 31, at pp. 96-98 *Marriage, Families, and Children: An Analysis of Proposition 22 – the Knight Initiative* (Stanford, 1999) 13

117 *National Coalition for Gay and Lesbian Equality v. Minister of Home Affairs S.* 117 לשנות את הדין-1991 (S. Afr. Const. Cl.) 39 (S. Afr. Const. Cl.) 1, [2000] 1 B. Const. L.R. 1, בפדשה זו נפסק שיש כבעלי תביעה שווה לאלה של בני-זוג מבין שונה.

118 p. 2, at 15, *supra* note 116, קיים תנאים בין העניקה תביעה לחונת לא-נישואים (וידועים-בציבור וניצוא בוה לבין משרת חסדרה מעל הנישואין; ומעבר למגורים משותפים ללא נישואין כנוהר ודוחה ומקובלת גם אם חסדרה בנות) גובע מהפחות בהטבות של גוסד הנישואין, וגינין לייחס לה-דוגלציה של המוסד.

ברורה בין הצד המפדנס לצד המספק שירותים. בתקופה שבה הנדיר הנישואין תורות שונות לתמוכי לגברים ולנשים כנאשר אלה האחרונות נחשבו "עור כנגוד", החינו הצד המשרת, ואילו הריאשוניים לצד החומר או המפדנס היה קשה להבין כיצד יוכלו נישואין חד-צדדיים להתאים לדגם. למן שנות השבעים, התמסיה של נישואין המוכתבים על-פי מגדר הלכה ונשחקה, וכן המצרכת המשפטית וכן המצרכת החוקתית התגערו ממהנה שקיעת הריכוזותיה בין פרנסה לשיירותים, שהתקיימה מראשית המאה השבע-עשרה ועד לשנות השבעים של המאה העשרים, היא אוח הנוהלים המרכזיים שבנגזר נישואין חד-צדדיים נעשו אפשרות ממשית. בתקופה שבה הנישואין כמובנים המסורתי חולכים ונעלמים, לאור שתפקידי המגדר המסורתיים במסגרתם התעוררו במידה רבה, נתן לומר ש"ההומוסקסואלים הם החלוצים בתחום זה – הריאשוניים לערוך ניסויים בחיי היומיום. זה הוכיח שהם מגשימים בפועל את [הדגם] תרונת יותר ויותר בקרב זוגות הטרנססקסואליים."¹¹²

תנישואין לא היו מעולם, כפי שראינו, מושג אחיד, מקובל ואוניוורסלי. מדובר במוסד נתגוון בשינוי מתמיד, כנאשר מדור לדור חלו תמורות איריות הן בהגדרת מוסד הנישואין והן במשתותיו. שינויים תברתיים קדמו לשינויים משפטיים, והפורמה חקיקתית שקיפה מגמה דומה ברוב מדינות אירופה המערבית וצפון-אמריקה.¹¹³ אחת התמורות המרכזיות הייתה המעבר מותפיסת הנישואין כמוסד שיענינו העיקרי הוא החולדה לתפיסה העכשווית, תרואת בנישואין בקיץ מוסד המבוסס על קשר, ברית ויציאת, זו מגמה חדשה יחסית, שארשה בשלהי התעשי-עשרה, ובתי-המשפט החלו לתת לה ביטוי רק בעשורים האחרונים, כך, לדוגמה, בארצות-הברית המשיך בית-המשפט העליון גם בשלהי שנות השישים של המאה העשרים לשים את הדגש בחולדה כמטרות המרכזיות של מוסד הנישואין. המתקשרת עם מסורות המשפט החדה והמשפט חטבי¹¹⁴ רק משנות השמונים המאוחרות ניתן לאתר ביטוי ברור של תפיסה הוראה בהקמת קשר זוגי של ברית ושוויון המבוסס על אהבה ומחויבות, את משרתם העיקרית של הנישואין, כך, למשל, בעדין המבוסס על *Turner v. Safley*, שבה נידונה השאלה אם המדינה רשאית להשיל מגבלות על נישואי אסירים, לא חוכך בית-המשפט ולי ברמו חולדת ילדים כבסיס תכרחי לנישואין. וכך קבע בית-המשפט: "מאפיינים חשובים רבים של הנישואין המשפטיים להתקיים גם אם מבאים בושתון את מגבלות החיים בבית-המסור, "וביניהם 'ביטויים של המלכה ראשית ומחויבות פומבית", "משמעות דתונית", "המוש מיני, הטבות המשפטיות (כגון חטכות מטעם הביטוח הלאומי, וכויות רכוש חכויות ירושה, ויתרונות נוספים, מותשיים פחות כגון העניקה לגיישימציה לילדים שנולדו מהזין לנישואין)."¹¹⁵ אכן, דיני המשפחה המודרניים אינם קוסרים את הנישואין לחולדה, שכן אין הם דורשים שזוג נשוי יתיה בצוותא, קייים

Ibid., at p. 135 112

Griff., *supra* note 9, at p. 87 113

Glendon, *supra* note 15, at p. 2 114

W.N. Eskridge Jr. Gaylaw: Turner v. Safley 482 U.S. 78, 95 (1987) 115

Challenging the Apartheid of the Closet (Cambridge, 1999) 275 *Eskridge*, *supra* note 31, at pp. 129-130

יחסיימיין או יבאי לעולם ילדים. זוגות רבים הבאים בברית הנישואין אינם מתכוונים להוליד ילדים או אינם מסוגלים לכך, וככלי'את המדינה מעודדת אותם להינשא; אמציי'מנייעת הם כיום חוקים ומינים בעולם המערבי כולו, ולכני'הזוג מוקנית נכות חוקתית לקיים יחסיימיין אם ללא מטרת הולדה.¹¹⁶ למצמי, הכיטי הקולע ביותר לתמורה שתלה בתפיסת הקשר בין נישואין להולדה מצויה בפסקדין של בית'המשפט החוקתית של דרום'אפריקה:

"כז' הבהזנה המשפטית והחוקקתית, פוטצציאל ההולדה [שבו אינן] תכונה מוגדרת של קשרי נישואין, המקיפה יאת יש בה משום ביזוי של בני'זוג (בין ששואים ובין אם לא) שאין ביכולתם, מכל סיבה שהיא, להביא ילדים לעולם בהתבסס בקשר כזה, או שיכולת זאת נשללה מהם בכל שלב לאחר שההקשרו בקשר זה, היא מבה לא פחות בני'זוג הנבנסים בקשר זה בניגל שבו שוב אין להם רצון בקשרים מיניים. בניוי הוא להודיע מאמצים לרמו שמטפוחת היא פחות בגוד משפוחת והכאת פוחת לכבוד ולהאגה מהשפוחת שהולדה את ילדיה. היינו טוענים גם שהיא מבה בני'זוג המלהיטים מרצונם לא להביא ילדים לעולם או לא לקיים יחסיימיין; שכן החלטה זאת כל'כולה מצויה בתחום המוגן של חופש הפרט ופרטייותו."¹¹⁷

ההל בשנות הששים של המאה העשרים התרחשו שינויים בסיסיים בדיני הנישואין במדינות מערב'אירופה ובארצות'הברית, וחף'הבדלים בהקשר המשפטי והפוליטי של רפורמות חוקתיות במדינות השונות, התמצנו בעשורים האחרונים, בהתמדה, המבליים בתחום דיני המשפחה בין מדינות המערב. באופן כל'ית'לתי, אך מקביל, הלו המפתחות משפחיות דומות במדינות שיש ביניהן הבדלים רבים מבחינות אחרות. השינויים שהלי באותן מדינותינים במגמה של הפישה והדיר'ולוציה בתחום דיני המשפחה, הדינו "חסרה פרוביסידיבית של ההסדרה הישנית מעל ציריחה והתרתם של נישואין וניהולם של ויי משפחה, מצד אחד, והגברת ההסדרה של התוצאות המוגעות לילדים ושל התוצאותהם הכלכליות של ויי'הזוג, עם גושפוקה רשמית או בלעדיה, מצד אחר."¹¹⁸ השינויים בדיני

116 דין מודט בקשר בין נישואין והולדה ראו אצלי: D.A.J. Richards *Identity and the Case for Gay Rights: Race, Gender, Religion as Analogies* (Chicago, 1999) 160 (hereinafter: *Identity and the Case for Gay Rights*); D.A.J. Richards *Women, Gays, and the Constitution: The Grounds for Feminism and Gay Rights in Culture and Law* (Chicago, 1998) 144 (hereinafter: *Women, Gays and the Constitution*); M.S. Wald *Some-Sex Couples: לא גם Esquires*, supra note 31, at pp. 96-98 *Marriage, Families, and Children: An Analysis of Proposition 22 – the Knight Initiative* (Stanford, 1999) 13
117 *National Coalition for Gay and Lesbian Equality v. Minister of Home Affairs*, S. Afr. L.R. 1, [2000] 1 B. Const. L.R. 39 (S. Afr. Const. Ct.)
לשנות את ה-1991 Aliens Control Act, 1991-2000, באופן שיצניק הכרת לזוגות חדי'מיניים כבעלי זכויות הולדה שוות לאלה של בני'זוג מתיין שוה.
118 כיום מתאם בין הענקת זכויות לזוגות לא נישואים (לדוגמ'בצ'בור וכו'צא בהו לזין חסרת חסדרה מעל הנישואין; המצבר למגורים משותפים ללא נישואין כוונותה דוחה ומקובלת גם אם מוסדרת בחוקי גובע מהפחתה בהתיבות של מוסד הנישואין, וניתן ליתמו לניסיה להדיר'ולוציה של המוסד.

ברורה בין העד המפרנס לצד המספק שירותותים. בתקופה שבה המדינה הנישואין זכויות שונות לחלוטין לגברים ולנשים כאשר אלה האחרונות תשובו "יעור כנגוד", והיינו העד המשרת, ואילו היראשוניג לצד החומן או המפרנס) היה קשה להבין כיצד יוכלו נישואין הדי'מיניים להתאים לדגם. למן שנות השבעים, התפיסה של נישואין המובחנתם על'פי מגדר הליכה ונשחקה, והן המערכת המשפטית והן המערכת החברותית תמנעד ממנה שקיעת הדי'מינטיביות בין פרנסה לשירותים, שהתקיימה מראשית המאה השבע'עשרה ועד לשנות השבעים של המאה העשרים, היא אחד המודעים המרכזיים שבניגים נישואין חד'מיניים נעשו אפשרות ממשית. בתקופה שבה הנישואין מובחנים המסורתי הולכים ונעלמים, לאחר שתפקידי המגדר המסורתיים בסטנדרים בתחום זה – היראשוניג לערוך ניסויים בחיי לגור ש"ההומוסקסואלים הם החלוצים בתחום זה – היראשוניג לערוך ניסויים בחיי החינויים. זה נמן'מה שהם מנשימים כפועל את [הדגמן] הרווח יותר ויותר בקרב זוגות הטרנסקסואליים."¹¹²

הנישואין לא היו מעולם, כפי שראינו, מקובל ואוונטורסלי, מרובר במוסד הנתון בשינוי מהמדי, כאשר מדור לדור חלו תמורות אדירות הן בהגדרת מוסד הנישואין והן במחויבותי. שינויים חברתיים קדמו לשינויים משפטיים, ורפורמה חוקתית שיקפה מגמות דומות ברוב מדינות הנישואין כמוסד שפניינו העיקרי הוא ההולדה להפיסה העכשווית וחתה המעצב מתפיסת הנישואין כמוסד המבוסס על קשר, בריית ורעות. זו המגמה השה יזויות, היראה בנישואין בעיקר מוסד המבוסס על קשר, בריית ורעות. זו המגמה השה יזויות, שאריתה בשלהי המאה התשע'עשרת, ובתי'המשפט החלו להתל את בנישו רק בעשורים האחרונים. כך, לדוגמה, בארצות'הברית המשיך בית'המשפט החלוי להתל את בנישו של מוסד השישים של המאה העשרים לשים את הדגש בהולדה כמטרתו המרכזית של מוסד הנישואין, המתקשרת עם מטרתו המרכזית של המדינה ומשפט השבע'¹¹⁴ רק משנות השמונים המאוחרות ניתן לאתר ביטוי ברור של תפיסה היראה בהקמת קשר זוגי של ברית ושוויון, המבוסס על אהבה ומחויבות, את מטרתם העיקרית של הנישואין. כך, למשל, בנישואין *Turner v. Saifley*, שבה נידונה השאלה אם המדינה רשאית להטיל מגבלות על נישואי אסורים, לא הוכיח בית'המשפט ולו ברעו הולדת ילדים כבסיס הכרחי לזינשוואין. וכך קבע בית'המשפט: "צאפיינים היובים רבים של הנישואין מנשימים להתקיים גם אם מביאים בתשובת את מגבלות החיים בבית'הסוהלי", ובניניהם "ביטויים של המיכה רגשית ומחויבות פומבית", "אשפעות רוחניות", ממוש מיני, חסכות ממחיליות (כנון חסכות מושפם בחישוב תלאומי, זכויות רכוש וכו'יות ירושה, ויחידנות נוספים, מוחשיים פחות (כנון הענקת לגיטימציית לילדים שנולידו מתוך לנישואין,¹¹⁵ אכן, ריני המשפחה המודרניים אינם קושרים את הנישואין להולדה, שכן אין הם דורשים שזוג נשוי יחיה בצוותא, קיימים

112 *Id.*, at p. 135
113 *Graft*, supra note 9, at p. 87
114 *Glendon*, supra note 15, at p. 2
115 *W.N. Eskridge Jr. Goylaw: לאו Turner v. Saifley* 482 U.S. 78, 95 (1987) 275
Challenging the Apartheid of the Closet (Cambridge, 1999) 275
Eskridge, supra note 31, at pp. 129-130

ג. שוויון בנישואין: זוג, מין ונטייה מינית

לאור התפתחותיות שנסקרו לעיל, תוליד הגמשה של סטגנה הנישואין סתמן בעצורים האחרונים באירופה ובאמצעות הרבייה: הפרה מכלולים מודרנים של המבטקים להחליף בנישואין קיימים וצמצום המתקבלותה של המדינה בפיקוח על הנישואין והסדרתם, שני אלה קשורים עם חופש גם בכיוון ההפוך: החופש להשתלב במוסד הנישואין, מוגמת אלה תנועת ביהודי-צובלין של הגובה החוקי החדש, התנועות העובדות כותהישני בהתפתחותיות שתלו בדיני המשפחה במרוצת המאה העשרים, הן בארצות-הברית והן במדינות אירופה, הן שחרורו ההדרגתי של הפרט מאילווצים שהגבילו את חירותו להינשא והשתתפות הנישים בנישואין על בסיס שוויוני. החידוש הייחודי בהתפתחותיות שתלו בתחום זה בעשורים האחרונים, לצומת התמורות החלטיות במוסד הנישואין שעמדו עליל, הוא המחוקקים שהשינויים בתפקידי המגדר תלויים להערכתי, יישומו של עקרון השוויון בין המינים, שהיה השינוי המכריע בתולד ביותר במשפחה, שימשו וזו בהתפתחותיות המובילות לכינון נישואין חד-מיניים.

בקשר זה יש לציין שהתפתחות בפועל של המשפחה, ברוב התרבות המערביות, אינה תואמת בתוכה את הגדרותיה הנורמטיביות. המציאות התבררית מקדימה על-פי רוב את הנישואיים הנורעים למשפחה לבין "דפוסים ההתנהגות המהותיים אשר המשפחה כמוסד חברתי"¹²⁴ הרפורמות שהכנסו בדיני המשפחה בארצות-הברית החל בשנות השישים של המאה העשרים – שכללו, בין השאר, את חיוק השוויון בנישואין לנשים ולמיעוטים – שקפו במידה רבה תופעות חברתיות שכבר נקבעו בשטח קודם-לכן. יש לצפות לסדר דברים רומה גם בסוגיית השוויון בנישואין לזוגות חד-מיניים, המתפתחים כחודות משפחיות לכל דבר ועניין כולקים רבים של העולם המערבי.

בת-המשפט בארופה ובארצות-הברית, שנדרשו השינוי השישים לאגבילות המשפחה שגוררו על כנן בנוגע לחופש הפרט להינשא או לבחור לו כדוג, התחילו לפיש תופש את כוחות-יסוד, ו"חחופש להינשא" זכה בהכרה משפטית, ככוח-אדם בסיסית.¹²⁵ ההכרה בחופש להינשא ככוח-יסוד באהא בארצות-הברית ביטלי, בשנת 1967, בעניין *Loving v. Virginia*, שבה פסל בית-המשפט העליון חוקים נגד נישואי-העדויות, וקבע שדרישת צבע-עור כתנאי לנישואין נוגדת את החוקה הפדרלית. בית-המשפט קבע כי "החופש להינשא נחשב זה מכבר לאחת מזכויות הפרט העיקריות החיוניות לפעולתם המסודרת של בני-חורין השיואיים לאשר"¹²⁶ המגבלות החידות המנוסחות כיום באיסורים מוחלטים על נישואין בארצות-הברית ובמדינות מערב- וצפון-אירופה, הן אלה המנוסחות על גיל

124 *Id.*, at p. 5.
 במערכת משפט זו או אחרת לבין הפעילות שתואר כפי האהבה-פולוג או הוידוילוג כמתהגות של משפחה או נישואין.
 125 *Id.*, at pp. 35, 76.
 126 *Id.*, at pp. 35, 76.
 127 *Id.*, at pp. 35, 76.
 128 *Id.*, at pp. 35, 76.
 129 *Id.*, at pp. 35, 76.
 130 *Id.*, at pp. 35, 76.
 131 *Id.*, at pp. 35, 76.
 132 *Id.*, at pp. 35, 76.
 133 *Id.*, at pp. 35, 76.
 134 *Id.*, at pp. 35, 76.
 135 *Id.*, at pp. 35, 76.
 136 *Id.*, at pp. 35, 76.

משפחה בכלל ובדיני הנישואין בפרט נובעים מהתפתחותיות שונות, תכריות ופוליטיות, כגון הפיחות בהשפעתה של הדת הרשימה, המורות שתלו בתפקידי הנשים בכלכלה ובחברה, חיוק מעמדם של בני המשפחה כפרטים בעלי זכויות וחירויות, המנוון הנרל של משפחות מצורות מסוגים שונים, החפדה הנכרת בין נישואין להולדה והשלישה המפעלת בהתולד חילדה (באמצעות זכויות נשים ונגישותם של הפסקות חירון ושל אמצעי-מניעה מוגמות של אינדיקטוריות, שוויוניות וחילין געשו מאפייניהם הכוללים של דיני הנישואין.¹³⁹ דיני המשפחה בארצות-הברית ובמדינות צפון-אירופה מתמקדים כיום בראש ובראשונה בפרט, ולא בהולדה המשפחתית או במשקל-הרבייה, והם התייחסים לבני המשפחה כאל ישייות נפרדות ובלתי-תלויות. אולם דיני המשפחה המאפיינים ער בעיקר על משפט ציבורי ועל תוכניות המתקיימות למשפחה. המשפט הפרטי: הם מביססים תרבותי יש משמעות רבה יותר במעמד הדיני. ככלל, למשפחות עניות, ואילו דיני משפחה מסודרים מקבלים הולטה רבה יותר במעמד הדיני. את תוליד ההידוילוגיות של דיני הנישואין ניתן לראות באינדקציה לפחות שחל בהתייבותם של הנישואין כגורם המכתיב ביסוס חברתי וכיחולן כלכלי בתרבות המודרניות.¹⁴⁰

כיוון בפנות המאה העשרים ואחת, נתפסים אפוא הנישואין "כחוח פרטי דו-צדדי שיצורנו, קיומו והחרנו מתבצעים לפי ראות עינינו של בני-חורנו."¹⁴¹ ברוב מדינות המערב הנישואין מתבצעים כיום כמוסד משפטי, חילוני, חופשי ואחד, הפולח לרוב בני-האדם על בסיס שווה. מאפייני הנישואין והצואותיהם דומים כיום ברוב מדינות המערב.¹⁴² הגמיה בדיני הנישואין היא להוביל מניסיון לנסח מוסריות משותפת לכל. ההעדפה היא "להתמקד בהגדרתם של הגבולות המרכיבים העשויים של המנוון החמור בעינינו משפחה... להחיר מרחב מרבי לבחור ולהתנגע משיטוטים ערכיים מלבד אלה החמוכים בתופש הפרטי."¹⁴³ תכונות אלה של הנישואין, שהינן חודות יסודיות, הפכו את הנישואין חוד-מיניים לאפשרות הקפה ומשמית.

119 *Id.*, at p. 292.
 120 *Id.*, at pp. 35, 293-295.
 121 *White, supra note 16*, at p. 195.
 122 *Id.*, at p. 195.
 123 *Id.*, at p. 195.
 124 *Id.*, at p. 195.
 125 *Id.*, at p. 195.
 126 *Id.*, at p. 195.
 127 *Id.*, at p. 195.
 128 *Id.*, at p. 195.
 129 *Id.*, at p. 195.
 130 *Id.*, at p. 195.
 131 *Id.*, at p. 195.
 132 *Id.*, at p. 195.
 133 *Id.*, at p. 195.
 134 *Id.*, at p. 195.
 135 *Id.*, at p. 195.
 136 *Id.*, at p. 195.
 137 *Id.*, at p. 195.
 138 *Id.*, at p. 195.
 139 *Id.*, at p. 195.
 140 *Id.*, at p. 195.
 141 *Id.*, at p. 195.
 142 *Id.*, at p. 195.
 143 *Id.*, at p. 195.
 144 *Id.*, at p. 195.
 145 *Id.*, at p. 195.
 146 *Id.*, at p. 195.
 147 *Id.*, at p. 195.
 148 *Id.*, at p. 195.
 149 *Id.*, at p. 195.
 150 *Id.*, at p. 195.
 151 *Id.*, at p. 195.
 152 *Id.*, at p. 195.
 153 *Id.*, at p. 195.
 154 *Id.*, at p. 195.
 155 *Id.*, at p. 195.
 156 *Id.*, at p. 195.
 157 *Id.*, at p. 195.
 158 *Id.*, at p. 195.
 159 *Id.*, at p. 195.
 160 *Id.*, at p. 195.
 161 *Id.*, at p. 195.
 162 *Id.*, at p. 195.
 163 *Id.*, at p. 195.
 164 *Id.*, at p. 195.
 165 *Id.*, at p. 195.
 166 *Id.*, at p. 195.
 167 *Id.*, at p. 195.
 168 *Id.*, at p. 195.
 169 *Id.*, at p. 195.
 170 *Id.*, at p. 195.
 171 *Id.*, at p. 195.
 172 *Id.*, at p. 195.
 173 *Id.*, at p. 195.
 174 *Id.*, at p. 195.
 175 *Id.*, at p. 195.
 176 *Id.*, at p. 195.
 177 *Id.*, at p. 195.
 178 *Id.*, at p. 195.
 179 *Id.*, at p. 195.
 180 *Id.*, at p. 195.
 181 *Id.*, at p. 195.
 182 *Id.*, at p. 195.
 183 *Id.*, at p. 195.
 184 *Id.*, at p. 195.
 185 *Id.*, at p. 195.
 186 *Id.*, at p. 195.
 187 *Id.*, at p. 195.
 188 *Id.*, at p. 195.
 189 *Id.*, at p. 195.
 190 *Id.*, at p. 195.
 191 *Id.*, at p. 195.
 192 *Id.*, at p. 195.
 193 *Id.*, at p. 195.
 194 *Id.*, at p. 195.
 195 *Id.*, at p. 195.
 196 *Id.*, at p. 195.
 197 *Id.*, at p. 195.
 198 *Id.*, at p. 195.
 199 *Id.*, at p. 195.
 200 *Id.*, at p. 195.
 201 *Id.*, at p. 195.
 202 *Id.*, at p. 195.
 203 *Id.*, at p. 195.
 204 *Id.*, at p. 195.
 205 *Id.*, at p. 195.
 206 *Id.*, at p. 195.
 207 *Id.*, at p. 195.
 208 *Id.*, at p. 195.
 209 *Id.*, at p. 195.
 210 *Id.*, at p. 195.
 211 *Id.*, at p. 195.
 212 *Id.*, at p. 195.
 213 *Id.*, at p. 195.
 214 *Id.*, at p. 195.
 215 *Id.*, at p. 195.
 216 *Id.*, at p. 195.
 217 *Id.*, at p. 195.
 218 *Id.*, at p. 195.
 219 *Id.*, at p. 195.
 220 *Id.*, at p. 195.
 221 *Id.*, at p. 195.
 222 *Id.*, at p. 195.
 223 *Id.*, at p. 195.
 224 *Id.*, at p. 195.
 225 *Id.*, at p. 195.
 226 *Id.*, at p. 195.
 227 *Id.*, at p. 195.
 228 *Id.*, at p. 195.
 229 *Id.*, at p. 195.
 230 *Id.*, at p. 195.
 231 *Id.*, at p. 195.
 232 *Id.*, at p. 195.
 233 *Id.*, at p. 195.
 234 *Id.*, at p. 195.
 235 *Id.*, at p. 195.
 236 *Id.*, at p. 195.
 237 *Id.*, at p. 195.
 238 *Id.*, at p. 195.
 239 *Id.*, at p. 195.
 240 *Id.*, at p. 195.
 241 *Id.*, at p. 195.
 242 *Id.*, at p. 195.
 243 *Id.*, at p. 195.
 244 *Id.*, at p. 195.
 245 *Id.*, at p. 195.
 246 *Id.*, at p. 195.
 247 *Id.*, at p. 195.
 248 *Id.*, at p. 195.
 249 *Id.*, at p. 195.
 250 *Id.*, at p. 195.
 251 *Id.*, at p. 195.
 252 *Id.*, at p. 195.
 253 *Id.*, at p. 195.

לסדר-איוסיפיים שביום דגל עד אז, במפורש או במשמעות, בנוגע לתפקיד המגדר בנישואין, ותחל קאמין דגם חדש שאין בו דפוס קבוע של חלוקת תפקידים.¹³¹

תוצרת ההזמנאות והלסבייט לישוויין זכויות בארצות-הברית קמה לאחר התלוצחותן של התנועות למאבק בהזדונויות ובסקסיזם ובקבלתן, ניתן אס-כן להצביע על אנלוגיה בין מאבקיהן של שוליש הקבוצות – מיטעוים מועים, נשים והומואים ולסביות – לשינוי שוויון זכויות בכלל ושוויון זכויות במסגרת הנישואין בפרט.¹³² חתונה מודרדקת של שוריש התפלגה נגד שוחרים ונשים וישפת כמה מהטעונוים המשמשים כיום להזדהות של זוגות חד-מיניים ממסד הנישואין. הישגותן של אותן קבוצות מתחום השוויון בנישואין כוללים אופא לשמל אינדיקציה לאפשרות המעשית להגיע לקבוצות דומים בתחום השוויון לזוגות חד-מיניים. לא זו בלבד שהתנועה לזכויות האזרח בארצות-הברית והתנועה לשחרור האישה אנלוגיות להתנועה ההומו-לסבית לזכויות זכויות, מהיגה זו שנוגה, מיי וגטיי מיניו מהורים מהורים בטיס להפליה באופן דומה, אלא שהתנועות עצמן השפיעו זו מזו.¹³³ מוסד הנישואין גם לפני זוגות חד-מיניים לשחרור האשה סללו את הדרך לאפשרות לענות את חברותן בנישואין. תאודת והתנועה להסדר האשה סללו את הדרך לאפשרות לענות את מוסד הנישואין גם לפני זוגות חד-מיניים. במילים אחרות, לולא התמורה שחולשה כתוצאה ממאבקם של מיטעוים ונשים ונשים לישוויין ומגדר, ולאחר-כך גם הורפורמות המשפטיות שחולשו כתוצאה אפשרי כלל כיום, כאשר תשיג נשים ומיעושים נוציים שוויון בנישואין, נפתחה הולת גם אפשר לישואין חד-מיניים. ימצע שתיאוריית העליונות של המגד הלבן מוסטה, שוב לא היה עציונות גברית ונחמתות נשיא – התורה המורסת של המגד הלבן לשלוט ועל האשה לישא – נשפט הכביס לאיסור על נישואין בין שתי נשים או שני גברים.¹³⁴ אס-כן, ניתן להקיש מהשוויון המגדרי במדינה נתונה על מידת השוויון שהומואים ולסביות עצמיים להשיג באותה מדינה; במקום שבו חושג שוויון מגדרי רב יותר גדלה הסבירות להשיג הכרה בזוגות החד-מיניים, ובתוך כך גם בנישואין חד-מיניים.

131 Ibid. at p. 102. אהת הדוגמות למעבר לשוויון בין המינים במסגרת הנישואין היא חסדרת של חלוקת רכוש שוויונית יותר, אם באמצעות ניהול משותף של רכוש משותף (community property) בארצות-הברית ואם באמצעות משטר חרובש ומשותף הרווי (deferred community property regime) במקדורבניה. בשישה מסקדורבניה, כל עוד לנישואין שניים, כל אחד מברייחוח מנהל באופן עצמאי את כל הרכושים שביא לנישואין, אך כאשר הנישואין מתפרקים, הכספים הנותרים מתחלקים שוות בשווה, כאילו היה ברובר פלמפלוליה ברוכש שותף. Ibid. at p. 118.

132 ראי: Richards, supra note 116. Richards, supra note 116. Women, Gays, and the Constitution, supra note 116.

133 לידיו מקיף וניתנה של האנלוגיה בין זוגות להזמנאות, ראי: Richards, supra note 116. Richards Identity and the Case for Gay Rights, ibid. at pp. 6-38.

134 ראי: 41-64 at pp. 41-64. Ibid. ליישם האנלוגיה בין הפרדה גזרית להזדהות חד-מיניים בנישואין, ראי: Legal Recognition: The Legal Complex: Same-Sex Partnerships in Europe and the United States (Chicago, 2002) ch. 10. כן ראי י מלרי י ינישואין בין בני זוג מאותי תיין והכשל שבאפלידורבנות לוגולציה משפטית של זוגיות חד-מינית, המשפט 1 (2002) 253.

134 Graff, supra note 9, at p. 223.

מינימלי לנישואין, על קשרי דם ונישואין נישואין קרובים), על נישואין זוגניים ופולימיניים ועל נישואין בין בני-זוג מאותו מין (ואת מתחקה הגדרות מפורשות או משתמעות של נישואין כקשר בין גבר ואשה). על לא-מומן לא היה קיים ככל מושג של נישואין חד-מיניים, גם לא על דרך השלילה, כאשר סטגו הנישואין האסורים: קשרים חד-מיניים נחשבו מחוץ לתחום הנישואין מכל וכל.¹²⁷ אס-כן, המגבלות הקבועות למי חתונה לתישא ולמי מותר לשאת את מי התרופפו בהדרגה,¹²⁸ במיוחד ככל שהגבר נוגע למגלובת על בטיס מוצע, ובאופן כללי חלה גבינה במעורבות המינית כסוגיות אלה, ומוסד הנישואין נפתח ליותר ויותר אנשים, כאשר הגיש מושם על זכות-החסד של הפרט להינשא. אולם עד כה לחוציא ארבע מדינות (הולנד, בלגיה, שבע פדרובניציות ומדינת מסצ'וסטס בארצות-הברית), לא תחלו הקלות אלה על זוגות חד-מיניים.

הזיכוח המתנהל כיום בשאלה אם יש להכיל זוגות חד-מיניים במוסד הנישואין או להתירם ממנו הוא אס-כן חלק מתנועה כללית יותר, שראשיתה בשנות השישים של המאה העשרים ומגמתה לצמצם את המכשולים והדרישות השיטיות הנחוצים לנישואין, לחלק את המניסר למיסד זה ולפתח אותו לפני ארס-רבים יותר.¹²⁹ שינויים אלה באו לעולם כתוצאה מהתנועות נגד הפליה גזרית וזעזוע וסקסיסטיי. בטרם נפו תנועות אלה בהישגים משפטיים, הודרו השוחרים בארצות-הברית כמו ברוב חלקי העולם, הודרו נשים מאת נישואין-תודורבא; כמו-כן, בארצות-הברית כמו ברוב חלקי העולם, הודרו נשים מאת בשנים מהשתתפות בנישואין על בטיס שוויוני. עד לשנות השישים של המאה הקודמת הניצק כמעט כל ניסיון חקיקתי להסדיר את החלקי את החלטות במשפחה כלכל ולאב את התפקיד ההזמננטי. החל בשנות השישים אימצה אירופה את עקרון השוויון בין המינים. לא רק מדינות סקנדינביה, צרפת, גרמניה והולנד, אלא גם איטליה, פורטוגל וספרד – שבהן נודעה השפעה פוליטית גדולה לכניסית הקולנוית – אימצו כולן רפורמות משפטיות שוויוניות בענייני נישואין ונדרשוין.¹³⁰ התפתחויות דומות חלו בהקופה המקבילה גם בארצות-הברית. המשמעות הנחלה של רפורמות אלה אינה רק בעצם ההישג של שוויון דתי-זרה בין המינים במסגרת הנישואין, אלא גם בכך ש"המשפט פנה עורף

127 ראי: 49 at p. 15. Glendon, supra note 198. שבה התפורסם ספרה של גלדון, אכן היו נישואין חד-מיניים אופציה ברוב מדינות המערב ומאן שאף לא נכללו כאיסור, אולם, בשש-עשרה חשבים שחלפו מאז אין ספק שהתגבש איסור על נישואין חד-מיניים בכמה מדינות (ובכללן רוב מדינות ארצות-הברית) לאחר שהאפשרות לפתח את מוסד הנישואין לפני זוגות חד-מיניים תולדה חקיקה נעוצה למנוע נישואין אלה ולאסורם. התפתחות זו מעידה על מעבר מתפיסה שלפיה נישואין חד-מיניים נחשבו כמנויים להחליש מחוץ לתחום של שית-הנישואין להשקפה שלפיה זה אחד מסוגי הנישואין האסורים (פרט למדינות ספורות מעטות, כאמור, נישואין חד-מיניים).

128 תחילת זה ראשיתו נפגות המאה העשרים, כאשר בה-המשפט שחל חוקים שאסרו על נישואותם של בני-אים הומוסבולים מסעיות בריאותיות במחנות, דוגמת אפילפסיה, שחפה ואלכוהוליות, בהדרגה שוחרר תפרי מורב חסינים שהמביעו את יכולתו להינשא או את בהדרת השותף לנישואין. ראי: 36-35 at p. Ibid.

129 Ibid. at p. 83.

130 Ibid. at p. 3.

ואנדרו קופלמן (Koppelman) הראו כי באופן היסטורי היתה ההומופוביה קשורה לסקסיזם בקשרי-גוונויות, כשהיא משתלשלת ממנו ואף תורמת לו גם ככל הנגעו לשמורה של ההדרגה הגזרית שהגברים שולטים במסגרתה בנישים.¹⁴⁰ גם ריצ'רדס טוען שההומופוביה משקפת מסורת של עבדות מוסרית דומה למסורת הסקסיסטית; "שורש ההומופוביה הוא כמו סקסיזם, המשנה נרקמה של הפקדיי מיני והתחומים מגודרים, אלא שבמקרה זה התפתחות היא בתפקודים מגודרים בהיי והגיי והגיי האנטיסמיים.¹⁴¹ ריצ'רדס משימש באנלוגיה הנעוצה, וזאת שתרבות של נגד צעם הרעיון של נישואי הומוסקסואלים ולסיות, המבטאת הנגיה מקומות של הזהות ההומוסקסואלית כלא-אנושית, הנגיה הפשוטה על מעגל-סקסיזם של ביזי תרבותי בדיוק כמו זה שנכפה על אפריקאים-אמריקאים באמצעות החוקים נגד נישואי מעורבת,¹⁴²

יש לראות את המאבק ההומו-לסבי לשוויון זכויות כחלק מהמאבק הפמיניסטי הכללי לשוויון זכויות.¹⁴³ המשוררת והמסארת אדריאן ריץ' אומרת על שעבוד הנשים והשליטה הגברית כי הלק גדול מהאולורודוקסיה של הפקדיי מגדר מוסרית על מה שהיא מכנה "הומוסקסואליות כפויה" – התפיסה שמיניזם תיבת להיות מורכבת מגבר והפקדיי יוסי-מין עם אשה, וכי זהו הגם הנורמטיבי הנלצרי למערכות יחסי מוסריות. היא מוסיפה וטוענת שספיית תיאוריה של הפקדיי מגדר נורמטיביים, השייכת לקבוצה מסוימת, אינה לגיטימית.¹⁴⁴ כרכי ריצ'רדס, להיות מגדר נורמטיביים, השייכו לחיות באופן המטיל בקורא על תפקודי מגדר מחוייבים ועל הומוסקסואליות כפויה. כלומר, עצם קיומם של הומואים ולסיות קורא תיגר על מושגים מסורתיים של הפקדיי מגדר והדרגה מגדרית הנובעת בחינה מהדרגת שלום: "קשרים כאלה מגלמים דגם נורמטיבי לחיים אינטימיים המפתח לכאורה בצורה מלאה יותר תכונות של שיתוף שוויוני בחיים אינטימיים, הקיימות לחלכה יותר מאשר למעשה ברוב הקשרים ההומוסקסואליים.¹⁴⁵ הואיל והומואים ולסיות מפרים את תפקודי המגדר המסורתיים, ההשקפה היא שאין הם ראויים שתהווה תכב את זכותם האנושית הבסיסית לחיים אינטימיים, תכולת את זכות הניסוד לגישואי¹⁴⁶ – זכות

A. Koppelman "Why Discrimination against Lesbians and Gay Men Is Sex Discrimination" 69 *N.Y.U. L. Rev.* (1994) 197, 255–257; S.A. Law *Sex Discrimination* 69 *N.Y.U. L. Rev.* (1988) 187 וא"ל; "Homosexuality and the Social Meaning of Gender" *Wis. L. Rev.* (1988) 187; S. Pharr *Homophobia: A Weapon of Sexism* (Berkeley, 1988); Eskridge Jr., *supra* note 115, at p. 221.

Richards *Women, Gays, and the Constitution*, *supra* note 116, at pp. 346, 348, 141.

Ibid., at pp. 229, 308, 143.

ראו א. ריץ' "הומוסקסואליות כפויה והקיום המסרי" מעבר למיניות: מכתב מאתריים בלמודים הומו-לסטיים והיאוריה קודרית (י' קודר, ע' ויו וא' קר עורכים, 2003) 73 (תלל); מעבר למיניות: ראו גם: Richards *Women, Gays, and the Constitution*, *ibid.*, at pp. 344–346.

Richards *Identity and the Case for Gay Rights*, *supra* note 116, at pp. 155–156.

המבדל בין ארצות-הברית למדינות צפון-אירופה מאליך בעניין זה: האלה האחרונות, השקפות סקסיסטיות וסטריאוטיפים מיניים רווחים פחות מאשר כון הראשונה. העמדה כלפי מיניות ככלל וחלוקה לתפקודי מגדר בפרט אינה מהו בצפון-אירופה ובארצות-הברית. אומנם, בשני האיחודים הנאיבורטיים הללו ניכר קיומה המובד של סובלנות רשמית כלפי קשרים מיניים מחוץ למסגרת הנישואין (דוגמת ביטול האיסור הפלילי על נישואי ומעמדו כעילה לגירודי-155), אולם הסובלנות בעניין זה, כמו גם הסובלנות כלפי התנגדות מינית מגוונת בכלל, גורלה יותר במדינות צפון-אירופה מאשר בארצות-הברית. אם "לאמריקאים יש דגשות עזים ואמונות חתכות בנוגע למוסריות מינית" והמברה האמריקאית "היא עדיין חברה פומבי של המיניות ההומוסקסואלית",¹³⁶ חרי הדוהה אותה צפון-אירופה ניכר הם חופשי ופתוח יותר כלפי ההומוסקסואליות ומיניותו בכלל, ותפיסה ליברלית יותר ונקשה פחות של תפקודי מגדר, תן בחיי המברה הן בחיי התרבות. בערים הקטנות בארצות-הברית ובקרב המעמד הבינוני, גם במקרים שבהם מוכנים לסבול את קיומם של זוגות חד-מיניים, המברה מצפה מהם להתנע את מיניותם. דווקא לנשים ולמעשנים מיניים המתבועים שוויון פורמלי.¹³⁷ מדינות אירופה המפונות מפונות פחותה רבה יותר כלפי מיניות "אלטרנטיביות" ואין ספק שקיימת בהן לוגיות הת-מינית ומידת המעשנה המגדרי. מסיבות אלה, העמדות המכרזיות בהם לוגיות יותר מאשר בארצות-הברית.¹³⁸ אכן, פתיחה מוסר הנישואין לפני זוגות חד-מיניים ארועה באירופה (תולנד ובלגיה) לפני שארועה בארצות-הברית (וזאת במדינה אחת בלבד – מסצ'וסטס), ונקמה בהתנגדות פחותה בהרבה במדינות אלה לעומת המגדר הנגד הקשה בארצות-הברית.

תפילוסוף והמשפטן רייז'רדס (Richards) מסביר שהמשותף לעולות הסקסיזם והגזענות וההומופוביה הוא שכל השלוש הן צורות של "עבודת-המבנה החיורכיים תכלית-צידוקים: גזעים, נשים והומואים הודרו כולם ממבני-המבנה החיורכיים תכלית-צידוקים: 'ההומופוביה, כמו הגזענות והסקסיזם, מעוותת את הרעיון של זכויות-אדם מתקפות בהיי הפרט והציבור גם יחד. כמו הצורות המכרזיות האחרות של עבדות מוסרית (גזענות וסקסיזם), גם דעה קדומה זו, המקצה להומוסקסואלים תחום פרטי נתון, פוגעת בכות האדם הבסיסית שלהם לגרל חיים פרטיים וציבוריים גם יחד."¹³⁹ סילויה לו (Law)

אם כי אף בעניין זה הקיימה אירופה את ארצות-הברית, כך, למשל, בעור הנאוף מוכר עדיין בכמה ממדינות ארצות-הברית כעילה עצמאית לגירושין או כבסיס לתביעה נגד צד ג', המביא לתפדת קשר הנישואי, כושל הניאוף כעילה פלילית ששוודיה כבר בשנת 1997, והו זמן רב אינו מהווה עילה לגירושין. ראו: *supra* note 15, at pp. 274, 286.

136 183–184, 186 *supra* note 31, at pp. 183–184, 186.

137 *Ibid.*, at pp. 183–184, 186.

138 *Id.*, at pp. 133, sec. 7.3, ch. 7, *supra* note 133, ch. 7, sec. 7.3.

139 *Id.*, at p. 367, *supra* note 116, at p. 367.

ג. אהבה, נישואין חד-מיניים, הומוסקסואליות וקוויריות

בפרק הקודם ראינו כי הטיעון המשפטי ה"שהיה" או ה"ישיר" להכרה בהנפש של הומואים ולסביבות להשתלב במוסד הנישואין מבוסס על שניים אלה: ראשית, תפיסת הווכח כלישואין כווכח-יסוד וקויריות שיש להחליף גם על הומואים ולסביבות; שנית, הטיעון כי איריכבליות הומואים ולסביבות במוסד הנישואין מהווה פגיעה בעקרון השוויון, שכן הווכח או מהווה תפילה על כבייה מינית, מיץ ומגדר, והאיריכבליות שמהווה אותה היא שמור על-גנות הטרוסקסואליות ושומר החלוקה המגדרית להפקידי מגדר. לאור טיעונים אלה תביע המחוקקת הוולגה, בבליגה, בשבץ פרוגרסיביות קויריות ובמסצ'וסטס את צמדתה כי שוויון זכויות מלא והכרה בזכות-היסוד של כל אדם להינשא (תהא נשירתו המינית אשר תהא) מצורכים את פתחתה של מוסד הנישואין לפני זוגות חד-מיניים.

נדמה כי הגורם המרכזי והמכריע שהניע מדיניות אלה לאמץ את הטיעונים המשפטיים האמורים, ולהנהיג בעקבות כך רפורמה תקיפתית, הינו השינוי שחל בהפיתו המבנית של מוסד הנישואין כעקבות כך רפורמה תקיפתית, הינו השינוי שחל בהפיתו המבנית, והאזנה, אהבה רומנטית נעשתה הערך המרכזי המסדיר את מוסד הנישואין, ומצב זה הביא לראשונה לירי-הסרתן של כל המכשלות המורדניות של האהבה היא אכן זו שתוליד עם זאת ניתן להקשות ולשאול אם תפיסתה המורדנית של האהבה היא אכן זו שתוליד בסופו של דבר להגדרת משפטית מהותית של המוסד, או שמה היעדרם של כל אותם ערכים אחרים שמונע נישואין חד-מיניים בעבר הוא שיוכל להפרימה כונו. נדמה כי רפורמה משפטית המקנה הכרה בנישואין חד-מיניים תהא מוגעת משילוב של השניים. אכן, הוועדה שאהבה רומנטית היא הצדקה המרכזית הנוכחית של מוסד הנישואין (מבחינה חברתית) בוודאי אינה מהווה, כשליצמחה ובאופן ישיר, נימוק משפטי להכרה בנישואין חד-מיניים. עם זאת, ההתייחסות הנוכחית של המוסד כמושתת על קשרי אהבה מהווה, באופן עקיף, גורם המאפשר ואף מצדיק הכרה בנישואין בין בני-זוג שאינם מין: משעה שתאהבה נחשבת להניע המרכזי העומד מאחורי מוסד הנישואין, אין כל הצדקה להבחין לעניין זה בין קשרי אהבה בין בני-זוג ממין שונה לבין קשרי אהבה בין בני-זוג מאותו מין. האהבה הווגית החד-מינית אינה שונה במהותה מהאהבה הווגית ההטרוסקסואלית באופן המצדיק את הדרתה ממוסד הנישואין, לפיכך אין המדינה רשאית להעניף או לערוד קשר אהבה אחר על האחר, ומייערת לעשות כן פסולים.

כפי שאיננו, אם הנה ניתן לכל לעמוד על קשר כלשהו בין אהבה לנישואין לאורך רוב ההיסטוריה המערבית, הרי שאהבה הייתה הוצאה של קשר הנישואין ונחשבה כאמצעי להשגת מטרתו התקדמית של המוסד – תכאת ילדים לעולם וגידולם – אך לא כמטרה בפני עצמה. כיום מקובל על רובנו, מבחינה חברתית, לראות באהבה תנאי מקדים לנישואין. עם זאת, מבחינה משפטית, אין האהבה מהווה תנאי מקדים לנישואין, ואף אינה אמיתית והכרחית לקביעת תוכנים להיכלל במוסד זה, מבחינה משפטית, ניתן להחזיקו ללא קיומה של אהבה, מבלי לקיים יחסי-מין ואף ללא מגורים משותפים. כל שתמשפח ורוש הוא ששני בני-אדם נישאים (בני מין שונה), שאין ביניהם קשר משפחתי קרובים, יביעו הסכמת לבוא בברית הנישואין. רצונם של בני-הזוג הוא המכונן את קשר הנישואין.

שאורה החילו בת-משפט ומחוקקים ספורים בלבד גם על זוגות הדי-מיניים. על הקשר בין הטרוסקסואליות כפויה לבין בני-גרות מגדרית כפויה אומר אסקרידג': "במתקיים אפשיים נמצא מתאם בין גישות אנטי-הומוסקסואלים לבין אמונה באידיאולוגיה של המשפחה המסורתית, כלומר אב דומיננטי, אם כנועה וילדים צייתניים, כמו גם אמונות מסורתיות על נשים". כמה מהמחקרים טוענים גם לקשר סיבתי: גורם מרכזי הקובע צמדות שלילית כלפי הומוסקסואליות הוא הצורך להבטיח שבכרם יהיו גברים ונשים יהיו נשיות, דהיינו למנוע בלבול בין תפקידי המגדר".¹⁴⁷ וטרוסקסואליות כפויה היא תבנית תיעוקי להפליה נגד הומואים ולסביות, ומכאן גם נגד זוגות חד-מיניים. אם ננסמן על הסכרי של ויצ'רדס להיעדר שוויון מגדרי, דומה שההכרה מלאה בזכות-היסוד של ההומואים והלסביות להזייה אינטימיים לא תתאפשר כל עוד תפקידי מגדר כפויים הם אמת-המדינה שזכות זאת נמדדת לפיה.¹⁴⁸ ההומואים הם השיעור ליצואל של הווכח-הנזיר לפמנינים, משום ש"בניגוד לגשים, הם צדיין בנדי מיעוט שהיחס אליו הוא במידה רבה יחס של בוז והזדהו".¹⁴⁹ יש להעיר כי על-אף הזיות ההטרוסקסואליות הכפויה תופעה אוניוורסלית, אופיה משתנה במקום למקום. כך, למשל, ההטרוסקסואליות הכפויה תברתית ומוגנת בחוק אצל זוגות בני מין שונה נחשבת מפורקת חברתית ולצדדים בארצות-הברית נובעת מהטנדרטיים הכפולים שלפיהם "ההנהגות מינית שהינה מקובלת תברתית ומוגנת אצל זוגות חד-מיניים".¹⁵⁰ סטנדרטים כפולים כאלה אינם זכירים במדינות צפון-אירופה, ושם גם פחותה בהרבה התפילה המפליה והגלויה נגד ההומוסקסואלים.¹⁵¹ הטרוסקסואליות כפויה שוב אינה דגם מקובל במדינות אלה, ויעיר על כך יחס המתקיים יותר לקשרי זוגיות חד-מיניים.

אם כן, דוגמת השוויון שאליה הגיעו קבוצות אחרות שסבלו מעמדת נחיתות היסטורית, ובייקר נשים, משמשת אינדיקציה לדוגמת השוויון שהומואים ולסביות עשויים להגיע אליה ובייחוד לאפשרות שיתנו בניגודה למוסד הנישואין. משום כך הלאור האמור לעיל, יש לצפות שמדיניות נוספות באירופה (ובייקר המדינות הסמוכות-הגובלות) יכירו בנישואין חד-מיניים בשום יעשו כן מדינות נוספות בארצות-הברית.

147. Eskridge, *supra* note 115, at p. 224.
 148. *supra* note 116, at p. 158.
 149. *Ibid.*, at p. 165.
 150. U.S. 186 (1986) הייתה דוגמה כפי הנראה במעשה-הסדר בין גבר ואשה שהתנהגות הוגנת בתוקף; זה ביטוי נוסף לשענה בדבר קיומם של סטנדרטים כפולים בארצות-הברית. עם זאת יש להיטיח כי דבריו אלה של אסקרידג' נחמיו כשרם כותל בארצות-הברית תאסור תפליל על קיום יחסי-מין בין הומוסקסואלים, בשנת 2003, על-ידי בית-דמשפט תלילי בעניין *Lawrence v. Texas* 123 S. Ct. 2472 (2003).
 151. *Id.*; *supra* note 133, ch. II.

קדומות הנוגעות לקניית התזומאים והלגיטימיות. אחד השינויים המהותיים של המתנה לישואין הדיגיטליים הינו שינוי "המדדון החלקלק", שלפני פתיחת המוסד להזומאים ולסכיות תוביל (ראו תגדיק) את חסרתן של המגבלות האמורות. לישואין הדיגיטליים יילכדו, כך נספח, לנישואין קשיחים, גילוי-עיריות ופוליגמיה.¹⁵⁴ השינוי לוקח בחשבון תבונה בין לישואין הדיגיטליים, מחד גיסא, לבין נישואין קשיחים, לישואין עיריות וריבוי נישואין, מאידך גיסא. באשר לחשש הפוליגמיה, המאבק לפתיחת מוסד הנישואין לפני הזוג מאותו מין לא כלל מעולם דרישה להפורמה בהגדרתו המסוימת של המוסד כמונוגמי. יור על-כן, התופעה של ריבוי נישואין בתכרות מסורתיות מסוימות מוצאת ביטוי במסגרת הטרוסקואלית מובהקת, ונובעת בדרך-כלל ממהותם של גברים הטרוסקואליים לשאת יתרה מאשה אחת. על רקע זה יש להבין את האיטור על גברים נישואין המקובל במדינות המערב כאיטור מבוזס על עקרון השוויון בין המינים וככה שנועד למנוע שיעבודן של נשים לשלטון גברי פטריארכלי. לעומת זאת, השינוי בוכות ההכרה בנגישות הדיגיטליים משתה על הגנה של שוויון בין בני-הזוג, והדרישה להגדרתו של המוסד מחדש באה בעקבות השגת שוויון הדיורוגי בין שני האדם האהבים זה את זה, אין בינו לבין פוליגמיה ולא-כילום.¹⁵⁵ באופן דומה, אין כל קשר לזוג בין התרת נישואין עיריות לבין נישואין הדיגיטליים. אם תכנס המרכיב למוסד הנישואין המודרני, מבחינה חברתית, הינו אהבה בין שני בני-אדם, ניתן אכן לשאל מדוע אין אתה או אתה שני בני-אדם סובבים, נוספים המבוססים על אהבה חודית (כגון תקשורת בין אתה או אתה שני בני-אדם סובבים, אכן, יש הטוענים כי אין זה ראוי להעדיף, מבחינת כל החכמות שמוסד הנישואין מקנה, דווקא זוגות מסוג מסויים או קשרים זוגיים בכלל.¹⁵⁶ עם זאת, המאבק למען תכרת נישואין

154 שינוי זה בשמע לא רק בפני פוליטיקאים מהימין ואנשי דת, אלא גם בפני שופטים ואנשי האקדמיה המשפטית. ראו, למשל: L.D. Wardle "A Critical Analysis of the Proposed Constitutional Claims for Same-Sex Marriage" *B.Y.U.L. Rev.* (1996) 1, 47 כי הכרת נישואין הדיגיטליים תביא לירידת תורת פוליגמיה ונישואין אחרים. אך שופט בית-המשפט העליון הפדולני בארצות-הברית, אנטוניו סקלייה, שמתחם הזירות בנומקו "המדדון החלקלק" בפוסקו נגד חנינת שוויון זכויות לחברי הקהילה ההומו-לסבית. לאודנה הוא תביע את עמדתו (כדעת מיעוט) כי ביטול האיטור הפלילי על קיום היסטוריה בין הטרוסקואלים בגורמים בהסכמה ובנועה יוביל להחלת דיגמיה גילוי-עיריות, זוגות, אוונט(ו) ואף יתקבצו עם זוגות ואו: *Lawrence v. Texas*, *supra* note 154, at pp. 2490, 2495-2496. עוד באנגליה של שנות ה-90, אצל רובל את דו"ח הוועדה שהמליצה על ביטול איטור פלילי זוגות, ושישים תקף ליד רובל את דו"ח הוועדה שהמליצה על ביטול איטור פלילי זוגות, בשנת שנתה שהחבר יורביל לביטול איטורים פליליים נוספים, ובכללם נישואין, משכב זוגות, וקדחת. ראו: 1-25 (1968) *Morals* (London, 1968).
 155 לברקווד נוספת הנוגעת לשינוי "המדדון החלקלק" בהקשר זה, ראו גם: J.M. Donovan "Rock-Salting the Slippery Slope: Why Same-Sex Marriage is not a Commitment to Polygamous Marriage." *29 N.Y.L. Rev.* (2002) 551; M. Stussler "Loving, Bach, and the Right to Marry: On Legal Argumentation and Sophistical Rhetoric" *24 Nova L. Rev.* (2000) 769, 787-788.
 156 לדודי בנחנה בעיצורים אלה, ראו: 16 *"Imagine There's No Marriage"* *Quantipiac L. Rev.* (1996) 27

כשם שהצדקותיו ומטרותיו תובנותיו של מוסד הנישואין חשונן לבלי הכר, כך גם חל שינוי במנייניה הליגיטימיים של המדינה להסדיר מבחינה משפטית קשרי זוגיות במסגרת מוסד הנישואין. אם מסורות המדינה, במסדיריה את מוסד הנישואין, היו מושחתות בעבר בעיקר על צידוד ילדות והסדרת היחסים בין תורים לילדים, הרי שבימים אלו משה זו יכולה לחוות נימוק מרכזי לאופן הסדרת המוסד, כפי שהתבאר בפרק הקודם. מבחינה משפטית, לא קיים עוד תבול בין ילד שניולד במסגרת של נישואין לבין כוח שניולד מתוך למסורת זו; ילדות אינה תנאי לנישואין כפי שנישואין אינם תנאי לילדות, והמדינה אף מעודדת ילדות במסגרת שאין דבר בינו לבין נישואין. המטרה המרכזית שנתרת כיום להסדרת המוסד הינה אס-כן קידום הקשר הרגשי והכלכלי בין בני-הזוג, תוך חתירה לשוויון. מטרה זו מבוססת על הנחת קיומו של קשר רגשי מחייב בין שני אנשים, או במילים אחרות – אהבה. כאשר המדינה בוחרת להעניק יחס מיוחד לקשרי אהבה הטרוסקואליים על פני קשרי אהבה הטרוסקואליים (שהרי מוסד הנישואין קרביעת תוכנים להקבל במסגרתו הינם אמצעים מובהקים שהמדינה נוקטת על-מנת לקדם קשרים הראויים בעיניה, בהנחת קביעה של נורמת התנהגות מקובלת) היא נממכת על שיקולים וריים ובלתי-ליגיטימיים, ובעיקרם – תפיסת הזוגיות ההטרוסקואלית כנורמת התנהגות מחייבת ובלעדית ותפיסת קשרי זוגיות הטרוסקואליים כפתחית-יעד ובלתי-ראויים להגנה ולהכרה.

כשם שקיימת בעולם המערבי כוול מגמה למגר את מאפייניו הסקסיסטיים של מוסד הנישואין, כך יש לאמץ אף את המגמה למגר ממוסד זה את מאפייניו הטרוסקסיסטיים. מגמה המוצאת כיום ביטוי במדינות מסורות כלכלי. יש לראות במוסד הנישואין במתכונתו הנוכחית מוסד המתווה מסגרת חזית ניטרלית (ניטרלית תוכן סקסיסטי, הנומפונו או מוצני) המסדירה מערכת יחסים רגשית וכלכלית בין שני בני-אדם. במסגרת חזית זו המערכת המשפטית נדרשת לאפשר לכל שני בני-אדם בוגרים שאין ביניהם קשרי-ידים או חיתון להתקשר בברית הנישואין, תהא נטייתם המינית אשר תהא. כמה מגבלות מפורשות על הזכות להנישא מקובלות ברוב מדינות המערב כעניין של תקנת-הציבור. שלוש המגבלות המקובלות (פרט למגבלה הנוגעת למינים של בני-הזוג) הינן: גיל מינימלי לנישואין איטור; עיריות; ואיטור ופוליגמיה.¹⁵²

152 בעוד המגבלות בעניין גיל נישואין, ריבוי נישואין ונישואין קורבים הינן רציונליות ורצויות,¹⁵³ המגבלת הנישואין לקשרי זוגיות הטרוסקואליים הינה פסולה ונובעת מדעות והתנגדות שם.
 153 ראו לעניין זה מריין, לעיל הערה 2.
 154 המגבלה ברוב גיל הנישואין נובעת, בין היתר, מן המפוסה כי תנאי מוקדם לנישואין הוא הסכמה חופשית של בני-הזוג לקביעת נוסף הוא נוסף נוסף תוצר להבטיח חיי נישואין יציבים ולהבטיח את חופשיות ההסכמה; ניהול נוסף הוא תוצר להבטיח חיי נישואין יציבים והתפוסה כי ניתן להבטיח יציבות כזו רק אם שני בני-הזוג בוגרים מדיה המבטיחה מדינות מלאה לחובותיהם במסגרת המשפחה איטור העיריות גורב, בין היתר, מסעמים גנטיים (ככל שהדבר נוגע לקרבת-דם) ובעיקר מנימוקים פסיכולוגיים וסוציולוגיים שונים. מטרתו של האיטור ברוב ריבוי נישואין הינה, בראש ובראשונה, עקרות מוגנים מקרובים בתכרות מסורתיות תמוגעים במעמדן של הנשים בתוכן. ראו מריין, שם והתנגדות שם.

השוני בין הזמואים להטרוסקסואליזם ובין קשרי הזוגיות ששני הסוגים.¹⁶⁰ השקפות שדבריהן הקהילה מצליחה נגד הכרה בנישואין חד-מיניים מבוססים, כך נפיש, על תמות שבבסיס התאוריה הקוויירית, הנשענת על תורתו של פוקו.¹⁶¹ בהתבסס על תמות אלה, יש השוללים את מוסד הנישואין מותר התנגדות נחרצת למונוגמיה המשמעת מעצם הגדרתו.¹⁶² יש המטענים כי נישואין חד-מיניים בינאו לידי "פויסוד" ("פויסודניסטינג") ויטרוסלטיציזם של הקהילה התמו-לסבית – דבר שייבייל לאובדן התופש המיני של חברי הקהילה ולאובדן הזהות.¹⁶³ המשל שבשיעונים מסוג זה הוא אימוץ הטריאריטיפיים הקלה והתנגות הומוסקסואלית, ובעיקר אלה הקשורים במתירנות מינית: זו גישה בדבר התנגות הומוסקסואלית, בהשקף אלה הקשורים בהתירנות הומו-לסבית לבין מהותנות שאינה מביאה בחשבון את השוני הקיים בין תכרי הקהילה הומו-לסבית לבין עצמה. כמו-כן, טיעונים אלה אינם מוחדים לבעלי נטייה מינית זו או אחרת, זו רטוריקה המיימרת מודרן כשירן מוטענת: מבקרים אלה הם חלק מקבוצה של בעלי אוטופיות חברתיות השואפות לדה-קונסטרוקציה של מוסד המשפחה ולביטול מוסד הנישואין, ויש לשייכם לתנועות שחרור רדיקליות אחרות, ולא-דווקא לתנועת השחרור ההומו-לסבית. מבקרים אלה אינם מציעים פתרונן כלשהו לא-השוויון שזוגות חד-מיניים סובלים ממנו

האחרון של הצעת-תיקון זו, ראו: H.J. Res. 56, Federal Marriage Amendment, 108th Cong. (2003).

160 לסיקרה וגיחות של המלוכה בתוך הקהילה ההומו-לסבית בדבר הצרפת המאבק לנישואין חד-מיניים ראו גם מריי, לעיל השורה 133, כפי 271-274.
 161 לרין במאמץ התאורטי והקוויירי ובמקורותיה ראו פוקו ומבוא במעבר למיניות, לעיל תוצה ו144: H. Abelove, M.A. Barale & D.M. Halperin (eds.), *The Lesbian and Gay Studies Reader* (New York, 1993); D. Fuss (ed.), *Inside/Out: Lesbian Theories, Gay Theories* (New York, 1991); כן ראו מ פוקו תולדות המיניות I – תוצה לעת גי אש תרגום, 1996.

162 כך, למשל, ארמונד וויט (White) טען בעבר כי הנישואין הם "אפריוריים עד יאוש" ומתווים "ראו לרין לנישואין" תועמד בניגוד מוחלט לאורח החיים ההומוסקסואלי על-פי המודל, מכיון שלנישואין, "בתחילה היה דומה שלחיות יצי הוא צורה נוספת של לחיות בדתיות", משוקרד ב"קונוטרוליות מהסוג הנר, ומסלדי האנרכי ביותר". ראו: E. White, *The Advocate* (June 13, 1998).
 163 חזר בו וויט מהתנגדותו הנחרצת והצטרף לותלמים בנישואין תד-לטיניים: "עד לפני שנת הייתה מתייחס אל התנועה למען נישואין חד-מיניים כקבוצה ורדוקרית הסטרייטיס הלבנים מציעה של נישואי-הזמואים ההזמואים לזימטע בין קבוצות ורדוקרית הסטרייטיס הלבנים הממערב הניצוני, אבל תוצאות השועפת של תמיך תוצרי נגד נישואין הומוסקסואליים שנובעת אחרת להצטרף אל התלמים, כל דבר שהיה-לביקאום והניצונים שונאים בלי-כך ודאי יש בו משום טוב. בעיני שוב איז מודרן בסגנון חיים, אלא בוכיות אותה... משובה, אבל אולי דווקא תלחש ותקנאות שיוצקים הולמואים בנישואין הם שעשויים לזייש לבוסר זהה את יוקרתו, גם בעיני הסטרייטיס". ראו: E. White "Can Marriage be Saved?" *The Nation* (July 5, 2004).

164 M. Warner *The Trouble with Normal: Sex, Politics, and the Ethics of Queer Life* (New York, 1999) ראו: "normalizing the queer would be, *after all, its sad*: ראו גורית בעל (Butler) מביעה סלידה מרעיון "דילטריציזם", ורעוה כי: *normalizing the queer would be, after all, its sad*: ראו J. Butler "Against Proper Objects" *Feminism Meets Queer Theory* (New York, 1997) 1, 25. (Bloomington Ind., E. Weed & N. Schor eds., 1997)

חד-מיניים, המבוסס על עקרון השוויון, אינו שואף להולל שינוי במסורת המוסד הקיים כמוסד שנועד להטיל קשר רגשי וכלכלי בין שני בני-אדם בוגרים האוחזים זה את זה. לפיכך שומה עלינו להטיל ולגמרי מדי אהבה" שבה עסקינו. במושג "אהבה" אין הכוונה לכל אהבה שהיא, ונישואין אינם מבוססים על אהבה מכל סוג שהוא או על אהבה בין כל שני פרטים, והיי הקשרים שביניהם איש יהיו. כפי שטעמתי: לעיל, האהבה שהצדקתה של מוסד הנישואין מושתתת עליה הנה אהבה אומשנית; אהבה המערבת משיכה מינית ארוטית עם ציפיה לקשר מהמשך ובלעדי. כיוון שבני-זוג מאוחזי מין עונים על דרישות-סף אלה – באותו אופן שבו בני-זוג מניח שונה עונים עליהן – חדרתם ממוסד הנישואין מהותה הפלית פסולה.¹⁵⁷

עם זאת, יש המתנגדים להנחה שלא קיים שוני מהותי, או שוני רלוונטי, בין קשרי אהבה חד-מיניים לבין קשרי אהבה הטרוסקסואליים, הן בקרב תוגים שמונחים והן בקרב תכרי הקהילה ההומו-לסבית עצמה. המתנגדים לנישואין חד-מיניים שמהוץ לקהילה מבססים את התנגדותם על נימוקים הומופוביים וסקסיסטיים. הטיעון המקובל רוצה המודרני-היסטורי-מוסרי-סטורי, הנסמך על רת ומשפט טבעי, ולפי נישואין, מצעם טבעם, היו והנהגו בין גבר לאשה, תוך הדגשת מטרות המרכיזת כקשורת להבאת ילדים לעולם.¹⁵⁸ לפי גישה זו, יש להגן על מוסד המשפחה ועל ערכי המשפחה המסורתית מפני הומואים ולסבייתם.¹⁵⁹ הוויכוח המתוחלל בתוך הקהילה ההומו-לסבית מתמקד בשאלה מיה מידת

157 ביטוי לעמדה זו ניתן למצוא בדברי הנשיא בראק בעניין דינוליברין, המבור כי אף שבהקשרים מסוימים ייתכנו הבדלים בין זוגות הומוסקסואליים לזוגות הטרוסקסואליים, חיי שלצורך העניקת השבעה (כריסיס חיתם לבר-חיו של דינוליברין) – קרי: המכיה בתא חברתי תדוק המבוסס על חיי שיתוף – אין כל שוני רלוונטי בין שני סוגי חוזות, וכי הולמנה ביניהם הינה שרירותית ומחזות הפלית מהמת טייה מינית: "ידי המהירה מבר-זוג מאוחזי מין קלה יותר מפיירה מבר-זוג מהמין השונה והם חיי השיתוף בין בני אותו מין שונים הם, מכוחית יחסי השיתוף האוחזות וניתול תמא תלכתי, מהיי שיתוף אלה בין בני-זוג מניח שונות" ראו בגל 721/94 אל-על ני דינוליברין, פייך (חזה) 749, 762.

158 ראו, לטעמי: 15 *J. L. & G.W. Dent, Jr. "The Defense of Traditional Marriage"* 581; J.Q. Wilson *Against Homosexual Marriage, in Some-Sex Politics* (1999) 581; J.Q. Wilson *Against Homosexual Marriage, in Some-Sex Marriage: Pro and Con* (New York, 1997) 159; S. Macedo *"Homosexuality and Marriage: Pro and Con"* 84 *Geo. L. J.* (1995) 261.

159 ליתנה על מוסד הנישואין, "להלן הערה 159.
 ביטוי לעמדה זו ניתן למצוא בהקיקה הפדרלית בארצות-הברית בנוגע לנישואין חד-מיניים. בשנת 1996, מתוך חשש שאחז או יתיר מהדרות ארצות-הברית יבידו בנישואין תד-מיניים, תוקם התקנוס האמריקאי חוק פדרלי המכונה "חוק לזוגה על מוסד הנישואין" – (DOMA) 1996. *The Defense of Marriage Act*. בעקבותיו תוקמו עד כה שלשים ותשע מדינות בארצות-הברית תוקים דומים, שנועדו אף הם לזמן על מוסד הנישואין. מפני חזות חד-מיניים, תוקים אלה קובעים כי מוסד הנישואין מוגבל לקשר שבין גבר ואשה, וכי הן הממשל הפדרלי והן המדינות אינן מחויבות להכיר בנישואין חד-מיניים שייצרכו במדינה זו או אחרת או מתוך לארצות-הברית. יחד על-כך, בשנת 2004 יצא הנשיא בוש בהצעה שבנוחה לתוגי תיקון הפדרלית (תיקון שהציע אבי קונגרס אחרים בשנת 2003) שיבטל, את ולתולדי, את אפשרות ההכרה בנישואין חד-מיניים. הצעת-חוק זו נועדה לעצן בתוקם הפדרלית את האמור בתיקון להנחה על מוסד הנישואין ולמנוע הכרה חד-מיניים בכל רחבי ארצות-הברית. לנתוס

תוכניות הנובעות ממנו באופן נפרד. מטרת המתנגדים לנישואין הוֹי־מיניניים (מתוך לקבלתה) היא לשמור את תפיסת "ההטרוסקסואליות הכפויה" ולשמור את תפקידי המגדר המסורתיים ואת ההיררכיה החוסר השוויון בין נשים לגברים במסגרת מוסד הנישואין. לאור זאת, ההידרשה להכרה בנישואין הוֹי־מיניניים אינה צריכה להיחשב כצעד קונזרבטיבי דיווקא. נהפוך הוא, ההכרה בוכוחם של זוגות הוֹי־מיניניים להינשא תהפוך את סקס הנישואין, שיא הפרפורמטיביות של ההטרונומרקליות, לפרפורמנס קווינרי.¹⁷⁰ כך "נתמקן" הפרפורמטיביות הקווינרית את הפרפורמנס ההטרונומרקלי והכונן שינוי קטיגוריה תרבותית מכופים: היא תעריץ את מוסכמות-היסוד של המוסד, תחולל תמורה חגיבית באופי של מוסד הנישואין ותציור יותר שוויונית בין המינים במסגרתו, שכן דגם הוויגות החד-מינית הוא לרוב שוויוני יותר (מבחינת ההזדקפה בין בני-הזוגות) מדגם הוויגות ההטרוסקסואלית המסורתי. הניתוח הקווינרי של המשפט מציע לבחון כיצד המשפט מורם לעיצוב הקטיגוריות "הומוסקסואליות" ו"הטרוסקסואליות". הודת הומואים ולסביות ממוסד הנישואין תורמת לעיצוב הקטיגוריות הללו קטיגוריות נפרדות ומובחנות זו מזו. מכיוון שהתיאוריה הקווינרית מתנגדת לתפיסה מהותנית ומקובעת של הזויות והפקרי מגדר, ומכיוון שהתיאוריה הקווינרית יוצאת נגד ההנחה שקשרן לקשרן אנשים באופן קלאסיכי על יסוד תכונה משותפת אחת, נמצא שקשרן לתצדק הכללה הומואים ולסביות במוסד הנישואין על בסיס התיאוריה עצמה, שכן הכללה כזו הינה האמצעי היעיל ביותר להצמיד בסיסן-שאלה את החלוקה הבינרית בין "הטרוסקסואליות" ל"הומוסקסואליות", בין יגבריי" ל"ינשי", וכאחת עת להשיג שוויון וכווין להומואים ולסביות.

ת. סיכום

כל "מלחמת נישואין" – ובכלל זה מאבקיזם של נשים ומיעוטים גויצים לשוויון בנישואין – וכל ניסיון ויסקטרי לחולל תמורה יסודית במושג "משפחה" או במצפדים של בני המשפחה, נמקלן בהתנגדות דומות זו לזו, שנבעו מפחדים דומים מבחנתה זאת,

170 תיאורית "פרפורמטיביות המגדרית" (Gender Performativity) פותחה על-ידי גודית בסלר בספרה *Gender Trouble: Feminism and the Subversion of Identity* (New York, 1990). *ibid.*, at pp. 24–25. בסלר מבקרת את התפיסה המהותנית של הזויות ומציעה תיאוריה של מגדר ככפינה חברתית, כ-"performance", דיון בתיאוריה זו חוהג מנג'ולרתי של לייטום לעינין של תיאורית ראו: 769, *L. J. Yale* (2002), "Covering" 111. על תיאוריות "פרפורמטיביות המגדרית" של סלר נמתחה ביקורת נוקבת על-ידי כמה כותבות מהצד השני, כן נטען כי ההתמקדות ב"דראג" הגברי ושטושים והתו של המגדר תומכים למעשה בסקיזם ובהומופוביה שהתיאורית הקווינרית התיאורית והפרפורמטיביות מתמלאת S.D. Walters "From Here to Queer: Radical Feminism, Or, Why Can't a Woman Be More Postmodernism, and the Lesbian Menace (Or, Why Can't a Woman Be More Postmodernism, and the Lesbian Menace (Or, Why Can't a Woman Be More M. Nussbaum "The Professor of (ק)Like a Fag?) 21 Signs (1996) 830, 843. Feb. 22, 1999) 37.

בנישואין הוֹי־מיניניים אינו צריך להיות מבוסס על הנתה מאפיינים כאלה או אחרים של תכרי הקהילה, אלא על תופש הכרה ועל צקרון השוויון הצלחת המאבק תביא, כך יש לקוות, לירי שינוי מבני של מוסד הנישואין (כלומר פירוק גולמות תרבותיות המבוגיות, ובכאשך התפיסה המקובלת של תפקידי מגדר, ובמקביל – להקניית מלא תוכיות והתובות הנובעות ממוסד זה לזוגות מאותו מין.

מדובר, כדיוצ, בסוגיה המעוררת רגשות צוים, המשפשים לעינים בערבוביה. בתקשר זה אין לי אלא לצטט את דבריה של צמיתה אמריקאית: *I hate that we're fighting for same-sex marriage, and I hate that they won't give it to us* "ארודן, נראה לי שהשקוללים בעד ההכרה בנישואין הוֹי־מיניניים עולים על שקולל הנגד שרזיארשקקאם קווינריים מעלים, אפילו לשיחתיים. עד כה נעשה שימוש בתיאוריה הקווינרית אך ורק על-מנת לבסס את השיעון נגד הכרה בנישואין הוֹי־מיניניים. צמיתה תפניצ-קווינריות נגד נישואין הוֹי־מיניניים משודרת הומואים ולסביות ממוסד הנישואין נובעת רק לכאורה הם מתעלמים מהעובדה שחודרת הומואים ולסביות של הומואים ואת נחיתותם מהומופוביה וההטרוסקסויזם, ומשרחה לשמור את הסגורגציה של הומואים ולסביות נובעת תוך יצירת הייררכיה ברורה בין סוגים שונים של משפחות. מאפיין תעיקרי של החלופות שרוב התיאורטיקאיים הקווינריים תומכים בהן (כגון דגם השותפות הרשומה הסקנדינבי¹⁶⁸) הוא היותן חקויות של מוסד הנישואין, ואין בהן שיקוף כלשהו של תרבות קווינרית. ההסדרים החלופיים לא נהפכו במרוצת הזמן למוסדות קווינריים, הטיעון של המתנגדים "תצרכים המיוחדים" או "הקשר הייחודי" של זוגות הוֹי־מיניניים, הטיעון של המתנגדים לנישואין הוֹי־מיניניים בקרב תכרי הקהילה, המבוסס על הרחיעה מפני "גורמלציה" או השמעות, מצדק אותם לגורמים המהותית הנישואין את האנטרס של שימור עליונותה של ההטרוסקסואליות. זאת ועוד, גם אם יהכנו הכללים בין מערכות החיים החד-מיניות לבין אלה ההטרוסקסואליות, נדמה שהאמצעי הראוי לשימור השונות המאפייני המיעוט ולקידום המטרות של תנועת השחרור הומו-לסבית אינו טעון בשמורה של נחיתות משפחית וחברתית בגלל תחיש שמא יכחדו נישואין הוֹי־מיניניים תכונות ייחודיות כלשהן של התרבות ההומו-לסביות.

לבאורה, מהתיאוריה הקווינרית נובע כי אין לחכיר בקשרים הוֹי־מיניניים רק אם הם דומים לקשרים הטרוסקסואליים, שכן אין בגישה כזו משום הכרה מלאה בהזויות ההומוסקסואליות.¹⁶⁹ אין זה ראוי להגדיר מערכות יחסים בין זוגות הומואים הזוגות לסבינת במונחים הסטריאטיפיים והמקובעים של תפקידי המגדר המסורתיים במסגרת מוסד הנישואין. עם זאת ניתן לטעון שדווקא מאבק של הומואים ולסביות להיכליל במוסד הנישואין מונות צעד רדיקלי יותר מאשר ההתעקשות להישאר מחוץ למוסד או לקבל את

168 דיון בקווינרית בדגמים תלופיים למוסד הנישואין ולאופן יישומם במדינות שונות, ובכלל זה דגם השותפות הרשומה הצפון-אירופי ודגם השותפות המשפחתית האמריקאית, ראו מרז, לעיל הערת 133.
169 ראו, למשל, א' גורם "דינלובינג, שטינר והתיאוריה הקווינרית" משפט נוסף 1 (2001) 47.

בנימין שוואץ*

ציוני משפטי על אהבת הורה לילד ופיצוי בגין הזנחה רגשית: האם ילך משפט המדנה בעקבות משפט הטבעך

ציון משווה במשפט הרומי, הישראלי, האמריקאי והעברי בעקבות ריצא 2034/98 אסון נ' אסון

- א. הצגת דילמת-היסוד: הפרה בתביעה נזיקית של ילד כלפי הורה בגין הזנחה רגשית או היעדר אהבה † ג. שיקולים בעד ונגד הכרה משפטית בתביעה נזיקית של ילד כלפי הורה † ג. מודל המערכות משפטית גרופת-קשה: "שום הדין הכללי הנהג גם הוא המשתדלתי †
1. המשפט הישראלי: הכרה בהזנחה רגשית כעילה בלעדית לתביעה נזיקית של ילד כלפי הורה (עניין אמון נ' אמון, 1999) † (א) כללי † (ב) עניין אמון † (ג) משפעות עניין אמון: האם יצירת חובה משפטית פוזיטיבית לאהב את הילד או שמא חובה נגטיבית לא להזנוחה? † 2. ביקורת † ד. מודל המערכות משפטית מתונה: הגנות ספציפיות ויחסיות להזרה בתוך הדין הנהג † 1. המשפט האמריקאי: דוקטרינת חסינות הורית מסויגת וסטרדט ה"Restatement † 2. ביקורת † ת. מודל המערכות משפטית גרופת-רכה: הזנחה פוזיטיבית גורפת לצד אכיפה מתונה † 1. המשפט העברי: בין הכרה תאורטית של החסר שנקט באחריות לבין אי-אכיפה ארצית † 2. שאלת תאורטית של החסר שנקט הדין העברי למשפט הכללי † ג. הצעת פתרון משולב לדילמת-היסוד: הסדרים פוזיטיביים מיוחדים המשולבים בתוך הדין הנהג † 1. סיכום † ביניים † (א) חקט בין המודלים השונים והבעייתיות שכלל אחד מהם †

מדינה במכללת "ישעור בשפט" ומורה במקוללות למשפטים באוניברסיטת תל-אביב, באוניברסיטת בר-אילן ובמכללה האקדמית תל-חי. מאמר זה מבוסס בחלקו על פרק מחיבור שכתבתיו "התעללות המשפטית ביחס הוריים וילדים: עגישה גופנית, כליות שוא ותזונה", המיועד לשם קבלת התואר "דוקטור לפילוסופיה" במקוללות למשפטים באוניברסיטת בר-אילן, תורתי לפופולריות ציבורית כותן, לפורסום אריאל פורת, לעידוד ערך פיינר, לדיד שחר לפשיין, לדיד עמיתו ודידנר ולחבריו שפרט משפט, חברת ותורבת, ובראשם גינפר שקבטור, על הפרותיהם המוצעות לשיטת קודמת. כן תורתי לגבי, לית לית מספריית המקוללות למשפטים באוניברסיטת בר-אילן, תורת מחיבות למפתח ומורי דרכי, פרופסור יפה יזלרשך ור"ץ שמשון אטינגר, ההשראה לחלק השני של כותרת המאמר נובעת מברכה מרבי כבוד השופט מישאל חשין (ראו הצטווט במקום הנלווה לחצרת 5 חולץ).

המאבק הנכונה להכרה בנישואין חד-מיניים אינו שונה מ"מלחמות נישואין" קודמות, השיעונים בוכות חסימת דרכם של ה"חיים" המבקשים להשתלב במסד הנישואין נותרו דומים, והיו אותם זרים אשר יהיו, כך, לדוגמה, תומכי החוקים שאסרו על נישואי-תעורבות בארצות-הברית טענו שנישואין בניגודיים וחסרי-בין בין המזעים הנים המהיים ומבישים, בשלהי המאה התשע-עשרה, כאשר נאבקו נשים על זכותן בעלות רכוש, או במאה העשרים, כאשר בלחמו הפמיניסטיים למען הפסקת הדין יאמצע-המניעה תיקים, תכניות השמירה בפחדים דומים וניבאו ששינוי באופן שיהפוך את הנשים לשוות-תכיות ואת אמצעי-המניעה והתפלות לחוקיים יוביל לגילוי-עדריות, פולגמיה, נאוף והיס מוסד נישואין, ויאיים על שלום הילדים, המשפחה והחברה בכלל, אסרנו, השמרנים המתנגדים לכל הצעת שינוי בדיני הנישואין ויפירו ומתורבים בלשון דומה, בין אם מדובר בתענות חוכות לבצלות על רכוש לגשים ובין באמצעי-המניעה חוקיים או בהתרת נישואין בניגודיים, ו"ו ההתנגדות העכורה לנישואין חד-מיניים נשענת על אותם שיעורים. עלינו לזכור שהעדוקיות מסוג זה מתעוררות תמיד כחלק מגל של תגובה נגד לשינויים חברתיים ותרבותיים שכבר התחוללו, שהתבואות השחורות התברדו תמיד, ושכסופו של דבר טענות הנגד הוכסו תמיד.

כפי שראינו, האהבה אינה מהווה אמת-מידה משפטית בלעדית לקביעת חוכאים להכילל במסד הנישואין, עם זאת, היות האהבה הרומנטית העיקרית והחותרת המרכזית (ולטענתי, הצדקתו הלגיטימית הוודעה) של מוסד הנישואין המודרני מחייב הפיטה משפטית מחודשת של מוסד זה. לנוכח התמורות שהתלו בתפיסתו של מוסד הנישואין, במסורתו וביאופו, עלינו עמדינו במאמר זה – ובעיקרן תמירוג בין אהבה לנישואין, שנתפסו כניגודים מוחלטים במשך רוב ההיסטוריה המערבית: תפיסה האהבה כהצדקתו העיקרית של המוסד בימינו-אנו; והשגת שוויון פורמלי בין המינים במסגרת הנישואין – אין זה משמע שהמומאים ולסביות יכולים לשעון כיום שיקייהם הולמים בחחלטי את המושגים והתמורות העכשוויות של מין, אהבה ותפקידי מגדר במסגרת הנישואין. ניתן אפוא לראות את התנועה למען נישואין חד-מיניים, שנוולדת בשלהי המאה העשרים, כהתפתחות טבעית, כחלק מתמורה מתמשכת במושגים "אהבה" ו"נישואין" במערב: מעבר מנישואין כהסדר רכוש פטר-ארכלי למטרות ילודה, שתפקידי מגדריים מוגדרים מוטלים בו על כל אחד מהצדדים, לנישואין כמצרכת יחסים המושחתת על שוויון, חיבה ואהבה בין שני בני-אדם.

171 ראו: 239, 222–220, 157, 86–87, at pp. 9, *supra* note 9, Graff.